

PASCAL SMET SCHRIJFT NIEUWE NOTA

“Weinig animo voor tweejarige master”

Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) wil aanvragen voor tweejarige master ontmoedigen. Dat zegt KU Leuven-vice-rector Ludo Melis. Smet stelt ook voor om sommige opleidingen die nu een tweejarige master hebben, een eenjarige master te geven. Dat blijkt uit een nota die de minister schreef.

JELLE MAMPAEY

Het lijkt erop dat de minister tweejarige masters die niet gericht zijn op onderzoek wil ontraden. Dat blijkt uit een voorlopige nota die Smet schreef. De nota moet een globaal kader schetsen voor aanvragen tot studieduurverlenging, zoals de tweejarige master.

“Tussen de lijnen lees je dat er niet veel animo is om te evolueren naar meer tweejarige masters,” zegt Ludo Melis, de vice-rector Onderwijsbeleid van de KU Leuven. “Ik verwacht vooral eenjarige masters en hier en daar onderzoeksmasters van twee jaar.”

Sam Pless, de ondervoorzitter van Leuvense studentenraad LOKO, trekt dezelfde conclusie: “Uit de nota blijkt dat ze vooral willen focussen op een systeem van eenjarige masters, naast een tweejarige onderzoeksmaster.”

“In de vorige ronde stuurden de universiteiten massaal veel aanvragen om een tweejarige master te mogen organiseren,” zegt Sam. “Dat had het kabinet niet voorzien toen zij het decreet over de tweejarige master opstelden. Er ontstond

“Studieduur pedagogiek, psychologie en rechten verlagen”

toen een soort massahysterie bij de instellingen. Iedereen wou plots naar twee jaar gaan, vaak zonder goede redenen.” Zo'n massale aanvraag wil de minister nu vermijden.

In de voorlopige tekst wordt gesteld dat een tweejarige master naast een eenjarige master kan bestaan. Die

optie was voorheen niet mogelijk. Dat betekent dat een tweejarige onderzoeksmaster kan bestaan naast een eenjarige vakinhoudelijke master.

ONDERZOEKSMASTERS

Zo'n onderzoeksmaster lost het probleem op van de excellente studenten die niet aan een doctoraat konden beginnen in het buitenland omdat hun master slechts een jaar duurde. “Een aantal Vlaamse studenten krijgt zo meer kansen in het buitenland,” zegt Melis, “maar de onderzoeksmaster voorziet maar voor een deel in de vraag naar een tweejarige master.”

Over de invulling van een onderzoeksmaster is nog veel onduidelijkheid. Melis ziet twee pistes. Enerzijds

RECHTEN

In de nota duikt ook de mogelijkheid op om een aantal tweejarige masters te verkorten tot één jaar. “Dat idee komt van het kabinet,” zegt Melis. “De studieduur van de opleiding pedagogiek wordt door sommigen al langer in vraag gesteld. Ook de duur van de opleiding psychologie wordt in vraag gesteld, omdat die in Nederland maar vier jaar duurt. Het idee om de vijfjarige opleiding rechten naar vier jaar te brengen, is nieuw.”

Bernard Tilleman, de decaan aan de Rechtenfaculteit, is geen voorstander van een studieduurvermindering bij rechten. “Ik zie niet in waarom we voor rechten naar vier jaar zouden moeten gaan. Rechten maakt intensief gebruik van het Erasmusprogramma. Het is immers een meerwaarde om andere rechtssystemen te kennen. Indien we naar een vierjarig traject gaan, kunnen veel van onze studenten niet meer op Erasmus gaan.”

“Bovendien hebben wij een zeer brede opleiding, met veel niet-juridische vakken. We willen juristen met een brede algemene vorming. Als je belangrijke maatschappelijke beslissingen moet nemen, moet je een zekere levenswijsheid hebben.” Het gaat om de vakken economie, filosofie, sociologie, psychologie, geschiedenis en taalvakken. Tilleman

benadrukt dat die polyvalente opleiding net de aantrekkingskracht van rechten is. In een verkorte opleiding zou daar geen plaats meer voor zijn.

HUMANE

Versillende opleidingen van Humane Wetenschappen zijn al sinds 2008 bezig met de voorbereiding van aanvraagdossiers. In oktober 2011 dienden ze hun dossiers in. Het gaat onder andere om opleidingen aan de faculteiten Letteren, Sociale Wetenschappen, Godgeleerdheid, Wijsbegeerte en Economie. Daarnaast gaat het ook om de opleiding tot industrieel ingenieur en de opleiding logopedische en audiologische wetenschappen.

De aanvragen werden in juni 2012 afgekeurd door de Vlaamse regering. De regering verbond zich er toe een globaal kader te ontwikkelen waarbinnen nieuwe aanvragen zouden kunnen plaatsvinden. De huidige nota beschrijft dat globaal kader.

Melis benadrukt dat de huidige nota verre van definitief is: “Deze tekst is bedoeld om afgetoetst te worden, er kan nog veel gebeuren tussen de conceptnota en de uiteindelijke beslissing.” Op 5 november worden de vertegenwoordigers van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) geraadpleegd. Vervolgens zou op 14 december een beslissing van de Vlaamse regering moeten volgen.

Welkom in de hel van OHL

Vorige week zagen honderden studenten hoe de voetbalclubs OH Leuven en KV Mechelen het tegen elkaar opnamen. Onze fotograaf Andrew Snowball was er ook bij. Hij maakte enkele foto's, die u kunt terugvinden op pagina 2. We interviewden ook OH Leuventrainer Ronny Van Geneugden (pagina 16). Om de studenten naar de match te lokken, lanceerde de club een opvallend reclamefilmje met een hoofdrol voor de Leuvense burgemeester Louis Tobback (sp.a). Dat filmje werd gepost op YouTube en werd massaal geshared op Facebook. Op pagina 8 wordt de vraag gesteld of studenten voor marketeers tegenwoordig enkel nog via de sociale media te bereiken zijn.

Splinter

BRYAN ASTRID

Nog tot zondag zakt iedereen die iets betekent in het literaire wereldje af naar Antwerp Expo. Enkele schrijvers die daar present tekenen: Arnon Grunberg, Peter Terrin (samen goed voor drie AKO-literatuurprijzen), Herman Brusselmans, Kristien Hemmerechts, Pieter Aspe en nog veel andere klinkende namen. Ze vervagen evenwel in het niets als ik de publiekslievelingen opnoem: Jeroen Meus, Bart De Wever en - last but not least - de alomtegenwoordige Astrid Bryan.

Ik heb de Boekenbeurs persoonlijk altijd al iets vreemds gevonden. Toegangsgeld betalen om boeken te kopen tussen gigantisch veel volk? Een genie die dat heeft weten te verkopen. Goed, ik zie ook wel de meerwaarde van een gesigneerd boek en een korte babbel met een schrijver, maar de auteurs zijn tegenwoordig slechts bijzaak. Velen zitten werkloos toe te kijken hoe de massa zich stort op idolen die handtekeningen zetten aan de lopende band. Het evenement is verworden tot een *place m'as-tu vu* voor BV's die - zogezegd - een boek hebben geschreven.

Donderdag stond er zo'n 1.000 man (inclusief kijkfile) aan te schuiven voor het boek *Amazing Astrid*. Het is mij een raadsel hoe die absolute nobody in geen tijd een cultstatus heeft verworven. Akkoord, de dame in kwestie heeft haar verdiensten in de modewereld, maar ze kwam pas bovendien toen ze gecast werd voor het vtm-programma *Vlaamse Hollywoodvrouwen*. Dat deed ze door te trouwen met een rijke zakenman, ons allen bekend als *den John*. Ze viel zo hard op door haar - euh - aparte stijl dat ze een eigen programma kreeg, waarin ze de meest interessante dingen eerst doet. Ik kan er geen 10 seconden naar kijken, maar blijkbaar zitten er wekelijks tweehonderd-duizend Vlamingen op te wachten.

MELKKOE

Omdat alles wat scoort op televisie tegenwoordig een verlengstuk krijgt in de boekenkast, bood uitgeverij Borgerhoff & Lambergts Astrid een deal aan. Met succes. Wat er in het hebbeding staat? Joost mag het weten. Een ghostwriter raapte vermoedelijk wat van haar uitspraken samen en doorspekt met foto's in een *flashy design* (help, ik begin ook al zo te praten!) slaat de marketing aan. Kopers legden uit dat ze er absoluut bij wilden zijn, want "Ze is leuk", "Dat is keitof" en "Ik vind wat ze doet geweldig". Diep.

Ik ben tot mijn eigen scha en schande zelf geen grote lezer. Zoals bij zovelen is de wil er wel, maar meer dan ooit zijn er alternatieven die minder moeite kosten. Jammer, want ik heb zelden spijt als ik een boek heb uitgelezen. Smaakt telkens naar meer. Ik denk niet dat *Amazing Astrid* dat effect gaat teweegbrengen. Zou iemand in die wachtrij overigens al eens een boek gelezen hebben van pakweg Tom Lanoye, laat staan gekocht? Filip Rogiers, die in oktober de Debuutprijs won, bekende slechts 169 exemplaren van zijn werk aan de man gebracht te hebben alvorens hij die prijs won. Ik weet niet hoe veel het er nu zijn, maar op geen week tijd heeft Astrid Bryan dat cijfer al verpulverd.

Versta me niet verkeerd: als mensen *Amazing Astrid* willen aanschaffen, dan is dat hun goed recht. Maar ik ben ervan overtuigd dat die 15 euro beter besteed kan worden aan literair werk waarvan elk woord zorgvuldig gekozen is. Een boek dat je verrijkt, meedraagt, confronteert met jezelf, doet dromen. Ik kan alleen hopen dat de uitgeverijen de Astrids van deze wereld gebruiken als melkkoe om uit de rode cijfers te blijven en te kunnen investeren in jong schrijftalent, waar Vlaanderen van barst.

PIETER ROMBOUS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

SCHERP | GESTELD

Andrew Snowball

Andrew Snowball

Andrew Snowball

Dossier Associatie

VLAANDEREN IS MEER DAN DE ASSOCIATIE KU LEUVEN

“Associaties worden minder en minder nuttig”

We kennen allemaal de associatie rond de KU Leuven, met veel hogescholen en universiteiten buiten Leuven. Maar ook in andere steden zijn er zulke, minder bekende, associaties. Waarom is dat en wat is daar eigenlijk het nut van?

RUBEN VAN LENT

We schrijven 2002. Naar aanleiding van de Bolognaverklaring, die er voor moet zorgen dat hoger onderwijs over heel Europa evenwaardig is, beslist de KU Leuven om samen te werken met alle katholieke universiteiten of hogescholen in Vlaanderen. Dat is de eerste associatie zoals we ze nu kennen.

Een jaar later, op 4 april 2003, keurt het Vlaams Parlement een decreet van toenmalig minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (Open Vld) goed dat het hele hoger onderwijs in Vlaanderen zal herstructureren. Vanaf dat moment komt onder andere de bachelor-masterstructuur in zwang en niet meer de gegradueerde, kandidaat en licentiaat van weleer.

In dat decreet staat ook dat elke universiteit moet samenwerken met één of meer hogescholen. In de praktijk wil dat zeggen dat elke stad zijn eigen associatie krijgt. De associaties in Gent, Antwerpen, Limburg en Brussel zijn geboren.

EFFICIËNT

Met zijn 12 instellingen en een kleine 100.000 studenten is de associatie van de KU Leuven nog altijd de grootste en meest efficiënte. Volgens Ruben Bruynooghe, de voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO, wordt die efficiëntie aangemoedigd door politieke overwegingen. “De Associatie KU Leuven wil telkens een voortrekkersrol spelen. Door snel en daadkrachtig te reageren, beïnvloeden zij de decreetvorming en stippelen ze dus werkelijk de route uit die de andere associaties moeten

volgen. Het gevolg van die efficiëntie is wel dat er geen ruimte is voor besluitvorming zoals aan de Associatie UGent (AUGent), waar gewerkt wordt met unanimiteit.”

Joachim Lommelen, de voorzitter van de Gentse Studentenraad, vindt dat er ook

voordelen zijn aan het feit dat er unanimiteit moet bereikt worden binnen de AUGent. “Op die manier zullen de beslissingen ook echt door iedereen gesteund worden en voelt niemand zich uitgesloten, wat volgens mij in de Associatie KU Leuven wel eens het geval kan zijn,” zegt hij. “Daardoor zijn er op dit moment minder spanningen binnen onze associatie. Het is ook makkelijker samenwerken met enkele grote instellingen die geografisch verbonden zijn.”

REGIONAAL BELEID

Ook al biedt een samenwerking met verschillende scholen binnen Vlaanderen heel

veel voordelen, toch zijn er ook enkele nadelen verbonden aan de grote associatie van de KU Leuven. “Zo is het bijvoorbeeld heel moeilijk om een deftige studentenraad op poten te zetten,” zegt Ruben Bruynooghe. “Je kan moeilijk studenten van Brugge en Geel elke week naar Leuven laten komen om te vergaderen en op afstand samenwerken is redelijk moeilijk.” Ruben is dan ook eerder voorstander van een louter regionaal beleid.

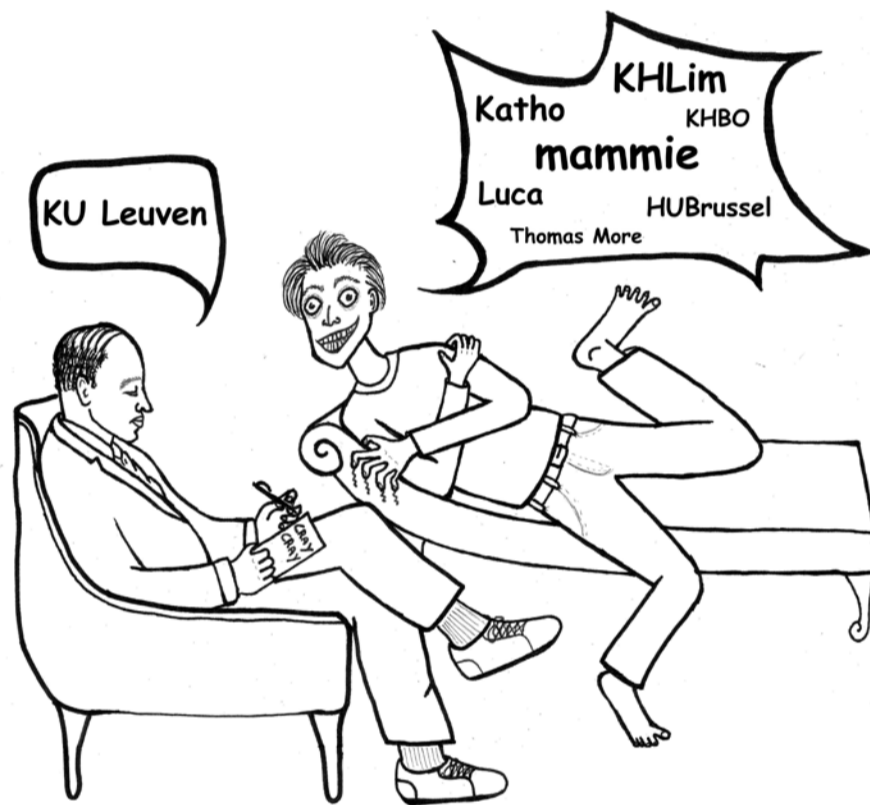
“Het is moeilijk een deftige studentenraad op poten te zetten”

LOKO-VOORZITTER RUBEN BRUYNOOGHE

Over het nut van de associaties kan niemand zich echt uitspreken. Er wordt vooral gezegd dat het “is opgelegd van bovenaf”. Wouter Vanoppré, de voorzitter van de Studentenraad Universiteit Hasselt, zegt dat de associatie vooral nuttig is als overkoepelend overlegplatform voor hoger onderwijs in Limburg, maar hij wil afwachten wat de toekomst brengt.

Ruben ziet de associatie in de toekomst minder en minder nuttig worden. “Ze zeggen wel dat ze de kruisverbanden (*samenwerking tussen professionele en academische opleidingen, red.*) willen blijven aanmoedigen, maar ik heb niet het gevoel dat dat lukt. Er worden dan wel schakelprogramma's georganiseerd en dat is nuttig, maar daar heb je geen associatie voor nodig.”

Karolien Favoreel

OP NAAR EEN SUPERUNIVERSITEIT

“We groeien naar één organisatie”

KU Leuven-rector Mark Waer zegt dat het onderscheid tussen academische en professionele opleidingen, en daarmee tussen universiteiten en hogescholen, in de toekomst zal vervagen. Volgens Christophe Vanhoutte, voorzitter van associatiestudentenraad StAL, evolueert de associatie nu al naar een superuniversiteit.

SAM RIJNDERS

Volgens Mark Waer is het onderscheid tussen professionele en academische opleidingen binnenkort voorbijgestreefd. “Het onderscheid tussen academische en professionele opleidingen zal vervagen worden door een onderscheid tussen bachelors en masters. In de Verenigde Staten is dat al zo. Sommige bachelors zijn sterk georiënteerd op uitstroom naar een bepaald beroep, andere gaan verder naar masters en docto-

de Leuvense associatie. “Onze samenwerking zal nog verder doorgezet worden,” zegt KU Leuven-rector Mark Waer. “Ik denk dat we evolueren naar het model van de University of California: verschillende campussen met uiteraard een sterke autonomie en eigen profilering.”

LOKALE DIVERSITEIT

Een superuniversiteit dus, met aandacht voor lokale diversiteit. Christophe Vanhoutte, voorzitter van de Studentenraad

komt er een personele unie waardoor de algemene vergadering van elke hogeschool en universiteit dezelfde wordt. We groeien dus naar één organisatie, maar dat vraagt tijd.”

Onoverkomelijk in een geglobaliseerde wereld, vindt Christophe. “De macro-omgeving is veranderd, we werken meer Europees en internationaal. Om je dan te kunnen veren is een goede samenwerking nodig.”

Bedreigt zo'n centralisering niet automatisch de eigenheid van de verschillende instellingen? Christophe maakt zich geen zorgen. De gevolgen van een intensieve samenwerking tussen instellingen zien we bij de opleiding industriële ingenieur.

“Binnen de associatie gaan alle opleidingen van industriële ingenieurs behalve Groep T de eerste zestig studiepunten van het programma gezamenlijk aanbieden. Daar gaat meer over verschillende campussen samengewerkt worden, dat is een mooi voorbeeld van wat die superunief zou kunnen zijn. Er zullen altijd regionale accenten zijn, zo heeft Antwerpen een wereldhaven en huisvest Brussel talloze internationale instellingen. Veel hangt ook af van docenten of afstudeerrichtingen. Op dat vlak zullen de verschillen blijven bestaan.”

BEDRIJFSLEVEN

Kathleen Helsen (CD&V), daarentegen, waarschuwt voor het verdwijnen van het

specifieke karakter van professionele bacheloropleidingen. “Het is heel belangrijk dat de eigenheid van de hogescholen bewaard blijft. De professionele bacheloropleidingen zijn zeer waardevol en zeer geëerd door het bedrijfsleven. We hebben daar nood aan in Vlaanderen.”

Nu het academiseringsproces op de rails is gezet, wacht de associaties een nieuwe taak volgens Helsen. Ze moeten professionele en academische opleidingen beter op elkaar afstemmen. Dat zorgt voor een betere doorstroming, net als van het basisonderwijs naar het secundaire onderwijs.

“Er is nog veel werk aan de winkel,” zegt Helsen. “Enkele schakelprogramma's tussen professionele en academische opleidingen werken zeer goed, maar andere maken dat studenten de aansluiting niet vinden.”

Oosterlinck is het daar niet mee eens, of toch wat de Leuvense associatie betreft. “Ze heeft waarschijnlijk gelijk in globo als ze zegt dat meer afstemming nodig is. Ik begrijp dat parlementsleden soms een kort geheugen hebben omdat ze er nog maar net bij zijn, maar wij zijn daar al tien jaar mee bezig. Als men ons voorbeeld volgt zal daar al veel gebeuren. Hasselt heeft ook een goed werkende associatie, maar niet alle associaties werken even goed.”

“Niet alle associaties werken even goed”

ASSOCIATIEVOORZITTER ANDRÉ OOSTERLINCK

raatsgraden.” Een systeem van ondergraduates en graduates, noemt Oosterlinck het.

Om die omschakeling naar ondergraduates en graduates tot een goed einde te brengen, gaat men ver bij de gecentraliseer-

Associatie Leuven (StAL), meent dat dat proces al bezig is. “Op de vorige raad van bestuur van de Associatie hebben we onderhandeld over eengemaakte statuten voor alle instellingen van de Associatie. Ook

INTERVIEW MET VOorzITTERS GENTSE EN LEUVENSE STUDENTENRAAD

“Studenten dreigen klanten te worden”

We moeten soms eens over het muurtje durven kijken en het debat aangaan. Veto draagt haar steentje bij en regelde een dubbelinterview met Joachim Lommelen, de voorzitter van de Gentse studentenraad (GSR), en Ruben Bruynooghe, de voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO.

NELE HIELE EN CHARLOTTE VEKEMANS

Veto: Hoe zijn jullie in de studentenvertegenwoordiging beland?

Joachim Lommelen: «Eigenlijk eerder bij toeval. Ik zat eerst in een studentenvereniging en ben van daaruit doorgestroomd naar het dagelijks bestuur van de Gentse studentenraad.»

Ruben Bruynooghe: «Ik kom van bij Veto en wou me daarna terug toespitsen op mijn studies. Maar uiteindelijk heb ik me toch kandidaat gesteld om de Leuvense studenten te vertegenwoordigen. Ik heb eerst heel lang gezegd dat ik dat nooit wilde doen. Ik vond het wel een heel mooi engagement, maar een waar je veel insteekt en niets voor terug krijgt. Maar dat is niet waar, want we krijgen heel veel broodjes (lacht).»

heeft, net omdat ze rechtstreeks verkozen is. Als we aan hetzelfde zeel trekken, staan we sterk en wordt er naar ons geluisterd. Een ander belangrijk voordeel is dat behalve de kringen ook andere studentenverenigingen worden vertegenwoordigd in de conventen. Zo kan GSR echt alle studenten vertegenwoordigen.»

Ruben: «Het feit dat er geluisterd wordt, ligt volgens mij niet aan het feit dat de studentenvertegenwoordigers rechtstreeks verkozen zijn, maar aan de instelling zelf. Ik ken verschillende instellingen waar de studentenvertegenwoordiging rechtstreeks wordt verkozen, maar waar niet naar hen wordt geluisterd. Persoonlijk ben ik tevreden met het systeem van LOKO, aangezien we kunnen terugvallen op een team dat goed samenwerkt. We hebben een getrap

COMMUNICATIE

Veto: Zijn de studenten voldoende op de hoogte van wat GSR en LOKO zijn en wat de raden doen?

Joachim: «Het is overal een probleem dat de studenten niet voldoende op de hoogte zijn over studentenraden, maar dat begint wel te keren. We doen ons best om duidelijk te maken wie we zijn en wat we doen. De vertegenwoordigers in de faculteiten beginnen steeds meer mensen te bereiken dus ik hoop dat het de goede richting uitgaat. Aan

heel Vlaanderen. Zo hebben we afdelingen in Aalst, Brussel, Gent, Antwerpen, enzovoort. Elke afdeling moet ook vertegenwoordigd worden in de studentenraad, dat staat nog niet op poten. Het feit dat die associatie geografisch zo gespreid is, zorgt ervoor dat die studentenraad moeilijk te organiseren valt. Bij hogescholen is studentenvertegenwoordiging minder historisch gegroeid, waardoor het voor hen een aanpassing is. Daarenboven zien ze niet altijd het nut in om naar vergaderingen te komen,

“LOKO is eerder zoals het verre Europa”

LOKO-VOorzITTER RUBEN BRUYNORGHE

communicatie naar studenten toe blijven we werken.»

Ruben: «Ook bij LOKO is dat een werkpunt. In de eerste plaats rekenen we daarvoor op de kringen, die meestal toch bekend zijn bij de studenten. LOKO is eerder zoals het verre Europa: iets waar

omdat de KU Leuven zo'n groot aandeel heeft. Ze denken dat hun stem niet veel meer uitmaakt. En dat is jammer.»

Joachim: «Bij ons ligt dat eenvoudiger. De associatie van Gent bestaat maar uit vier afdelingen, die allemaal in de buurt van Gent liggen. Behalve de Hogeschool West-Vlaanderen, maar daar is ook maar één opleiding die integreert. We hebben dus heel veel studenten, maar de structuur is eenvoudig. Alle afdelingen hebben ook een vetorecht. Er wordt niet veel beslist, maar iedereen staat wel achter wat er beslist wordt.»

Ruben: «De studenten hier zijn ook totaal niet geïnformeerd over de integratie. Er zal een site gemaakt worden waar alle informatie op komt, maar ik betwijfel of we veel meer kunnen doen dan dat.»

«Veel studenten zullen een KU Leuwendiploma ontvangen en weten nu nog van niets. Ik vrees ook een beetje dat studenten door de groeiende associatie meer als klanten zullen worden beschouwd. Het lijkt er op dat de universiteit meer aan het vermarkten is. De hogescholen zijn aan het clusteren maar de studentenraden zijn daar niet op voorbereid en hebben er nog maar weinig te zeggen. Toen het logo van de nieuwe Antwerpse hogeschool Thomas More voorgesteld werd, waren de studenten als laatste op de hoogte. Dat vind ik erg problematisch.»

Veto: Is studentenvertegenwoordiging op die manier überhaupt nog mogelijk?

Ruben: «Ik ga positief blijven en ja zeggen. Anders kan ik mijn boeltje ook pakken. Maar de studenten moeten de tijd krijgen om zich te organiseren. De hogescholen hebben geen tijd gekregen en moeten nu ineens een studentenraad organiseren. Het probleem is nu dat de kleinere afdelingen argwanend kijken naar LOKO, omdat ze vrezen dat er niet naar hen geluisterd zal worden. Ik begrijp die vrees wel.»

Veto: Welk dossier zal dit jaar niet van jullie bureau weg te denken zijn?

Ruben: «Ik zou heel graag studentenparticipatie zeggen, maar ik weet dat het dossier over integratie meer van mijn tijd in beslag zal nemen.»

Joachim: «Hoewel ik me graag met de communicatie met de studenten zou bezig houden, zal mijn tijd voornamelijk gaan naar het structureren van de GSR. Dat is een dossier dat helaas eerder aan de saai kant is. Maar ook genderbeleid zal wel wat aandacht krijgen van mij dit jaar.»

Veto: Is er nog iets dat jullie graag kwijt willen?

Ruben: «Het is fijn om te zien dat de verschillende studentenraden dit jaar zo goed overeenkomen. Het lijkt wel alsof alle spanningen weggewerkt zijn.»

Joachim: «Is het niet iets te vroeg om dat te zeggen?»

Ruben: «Dat is waar, maar het is een soort van hoop en oproep om dat toch te bereiken.»

Joachim: «Dan ga ik daarmee akkoord.»

Ruben Bruynooghe en Joachim Lommelen lezen graag wat er in elkaars studentenstad leeft.

Veto: Bij GSR worden de studentenvertegenwoordigers rechtstreeks door de studenten verkozen. Bij LOKO is dat onrechtstreeks via de studentenkringen. Vanwaar dat verschil?

Joachim: «Dat is historisch gegroeid, er is geen expliciete reden voor. Maar we zijn tevreden met ons systeem. Een nadeel is dat we moeite hebben om alles te coör-

stroom te krijgen. Het systeem, de kringen in de Algemene Vergadering (AV) worden door studenten verkozen en zij kiezen dan weer het dagelijks bestuur. Dat bestuur moet steeds verantwoording afleggen aan de AV. Ook kunnen we een beroep doen op de kringen om informatie tot bij de studenten te krijgen of om informatie over de studenten tot bij LOKO te krijgen.»

ze niet veel mee te maken hebben. Dat is jammer, maar problematisch is het ook niet. We merken wel dat studenten stilaan beter weten wat LOKO is. Tijdens de Studentenwelkom hebben we een enquête afgenomen en naast de 24 urenloop en LOKOmotion kwam toch vaker vertegenwoordiging terug. Die activiteiten zorgen voor naamsbekendheid. Maar natuurlijk weten studenten daardoor nog niet waar LOKO mee bezig is.»

Joachim: «GSR organiseerde vroeger geen activiteiten, maar we beginnen dat nu wel te doen in samenwerking met de conventen (de kringen, red.). Er zijn voordelen aan verbonden. We werken meer samen en ook de zichtbaarheid van GSR neemt toe. Maar naast die activiteiten willen we de studenten ook bereiken door uit te leggen waar we mee bezig zijn, op inhoudelijk vlak. Dat is niet gemakkelijk, maar we vinden dat wel belangrijk.»

VETORECHT

Veto: Zowel de UGent als de KU Leuven vormen een associatie met andere onderwijsinstellingen.

Ruben: «Dat klopt, de KU Leuven vormt een grote associatie die verspreid is over

“Genderbeleid zal wel wat aandacht krijgen van mij dit jaar”

GSR-VOorzITTER JOACHIM LOMMELEN

dineren, al lukt dat dit jaar al veel beter. Sommigen proberen op hun eentje dingen door te duwen omdat ze rechtstreeks verkozen zijn maar al bij al valt dat dit jaar goed mee.»

«Een groot voordeel is dat de studentenraad in haar geheel veel zeggenschap

«De universiteit beseft dan ook wel dat LOKO de AV vertegenwoordigt en houdt rekening met onze standpunten. Maar eigenlijk is het ene systeem niet beter dan het andere. Het is ontzettend moeilijk om het systeem te veranderen, net omdat het historisch gegroeid is.»

AMERIKAANSE STUDENTEN OVER OBAMA EN ROMNEY

“Het wordt een nek-aan-nekrace”

Dinsdag trekken de Amerikanen naar de stembus. Ze zullen uitmaken of Barack Obama een tweede termijn als president zal krijgen of de Republikein Mitt Romney aan de macht brengen. Veel Amerikaanse studenten zijn actief betrokken in de campagne. We vroegen een Republikeinse en een Democratische student wat hen drijft.

ELS DEHAEN EN EVA SCHALBROECK

“Obama heeft gefaald”

Naam: Seth Haymore
Leeftijd: 21
Woonplaats: Greensboro, North Carolina
Studies: Economie en informatietechnologie aan de University of North Carolina
Actief in: UNCG Students for Romney
Politieke voorkeur: Republikeinen en Mitt Romney

Veto: *Wanneer heb je besloten je te engageren voor de Republikeinen?*

Seth Haymore: «Echt actief in de campagne en de Republikeinse partij werd ik pas een jaar geleden. Maar ik kom wel uit een Republikeinse familie en ben al heel mijn

leven geïnteresseerd in politiek.»

Veto: *Waarom steun je Mitt Romney?*

Seth: «Ik steun gouverneur Romney omdat hij naar mijn mening een van de meest gekwalificeerde kandidaten is die ooit een gooi deed naar het presidentschap. In de privésector creëerde hij duizenden jobs en redde hij noodlijdende bedrijven. Na de verschrikkelijke aanslagen op 11 september 2001 bracht hij het land weer dicht bij elkaar met de Olympische Spelen in Salt Lake City in 2002.»

“Romney kan samenwerken. Dat is wat Amerika nodig heeft”

«Zijn meest indrukwekkende prestaties verwezenlijkte hij als gouverneur van Massachusetts. Hij bracht er de begroting in evenwicht zonder de belastingen te verhogen. Sterker nog, hij legde zelfs een spaar-

fonds aan en investeerde in de scholen van Massachusetts.»

«Dat deed hij trouwens met een bestuur dat voor 85 procent uit Democraten bestond. Hij kan dus samenwerken met de andere partij en dat is iets dat de regering op dit moment heel erg nodig heeft. Amerika gaat door een moeilijke periode, maar ik ben ervan overtuigd dat gouverneur Romney onze economie terug op het juiste spoor kan brengen.

Veto: *Je bent student. Wat gaat Mitt Romney doen voor studenten?*

Seth: «Het herstellen van de economie komt uiteraard studenten ten goede. We hebben bovenal jobs nodig. Momenteel zit de helft van de onlangs afgestudeerde studenten in Amerika zonder werk.»

«Ik ben ervan overtuigd dat president Obama een goed man is en een eerlijk poging heeft gedaan om Amerika te helpen. Maar hij heeft gefaald. We hebben nood aan een leider die Republikeinen en Democraten kan verenigen om de economie te redden en ervoor te zorgen dat studenten een job hebben wanneer ze afstuderen.»

Veto: *Hoe zeker ben je van Romneys overwinning?*

Seth: «Het wordt ongetwijfeld een nek-aan-nekrace op nationaal niveau. In North Carolina staan we er goed voor, al werken we nog steeds alsof we 10 punten achterstaan. We doen alles wat we kunnen om ervoor te zorgen dat Mitt Romney de 45ste president van Amerika wordt.» (ed)

“Obama is een compleet pakket”

Naam: Lydia Svendsen
Leeftijd: 22
Woonplaats: Decorah, Iowa
Studies: Politieke wetenschappen en Engelse literatuur aan Luther College
Politieke voorkeur: Democraten en Barack Obama

Veto: *Je voert campagne voor Barack Obama. Wat doe je precies?*

Lydia Svendsen: «Mijn taak is mensen informeren over het feit dat ze in Iowa vervroegd via e-mail kunt stemmen en dat studenten op de campus hun stem kunnen uitbrengen. Ik moet veel telefoneren en bij mensen aanbellen.»

Veto: *Is de kloof tussen studenten en politiek zo groot dat het noodzakelijk is om dat te doen?*

Lydia: «Het is niet echt een probleem, maar hoe meer je face-to-face interageert met mensen, hoe groter de kans dat ze stemmen (*In de VS is er geen stemplicht, red.*). Een persoonlijk gezicht geven aan de campagne is belangrijk.»

Veto: *Waarom heb je hiervoor gekozen en hoelang ben je al bezig?*

Lydia: «Ik ben begonnen in maart. Dit is de uitgelezen kans om mij te engageren voor mijn passie voor politiek.»

Veto: *Hoe zou jij andere studenten overtuigen om hieraan deel te nemen?*

Lydia: «Het is ideaal om veel bij te leren over de kandidaten. Ik was lang onbepaald, maar hoe meer ik betrokken geraakte, hoe meer ik beide kanten van de campagne zag. Door deze *learning experience* neigde ik meer naar Obama.»

Veto: *Hoe zijn je ervaringen tot nog toe?*

Lydia: «Overwegend positief. De mensen die ik bel of bij wie ik aanbel zijn over het algemeen vriendelijk, maar er zijn er ook die met deuren slaan of de telefoon ophangen. Mijn

beste ervaringen zijn de vele interessante gesprekken die ik voerde met studenten hier op de campus. Het is een drukke bezigheid en soms moeilijk te combineren met school, maar zeker de moeite waard.»

Veto: *Overweeg je om zelf in de politiek te stappen?*

Lydia: «Ik denk zeker dat ik in de politiek ga terecht komen, bijvoorbeeld als senator of bij de overheid. Dat besefte ik al toen ik 14 was en een poster zag waarop geïnsinueerd werd dat alleen mannen president kunnen worden. Dat frustreerde me omdat het oneerlijk en onwaar is en dat wil ik veranderen.»

Veto: *Waarom stem je voor Obama?*

Lydia: «Volgens mijn instinct is hij op lange termijn beter en ik ga meer akkoord met zijn standpunten. Ook bewonder ik zijn engagement voor de Amerikaanse jeugd. Obama wil ons ook bewust maken van de rest van de wereld. Erg belangrijk, want wij hebben nogal de neiging om de rest van de wereld te vergeten. Door de campagne ontdekte ik ook de businessmankant van Romney. Economie is belangrijk in de campagne, maar het maakt geen volwaardige president. Obama is een completer pakket.»

Veto: *Denk jij dat hij gaat winnen?*

Lydia: «Het wordt nipt, maar ik denk dat er genoeg mensen in Obama's beleid geloven.» (es)

Presidentiële kandidaten nemen gelijkaardig standpunt in op vlak van drones

Thank you, thank you! Fellow citizens, ik zou even een cd-tip met jullie willen delen. Ik ben helemaal wild van Time Machines van Coil. Geestverruimend, die verschuivende texturen en lang aangehouden tonen. Four more years van dat spul! I love you Michelle!!

Goeie smaak, Barack. Maar zoals gewoonlijk negeer je de Amerikaanse traditie. Ooit al van La Monte Young gehoord, vriend? Nee? Ga anders wat Rage Against The Machine luisteren met mijn running mate Paul Ryan, jong! Enfin, may God bless the American people, and may God bless the United States of America!

Billy Dehaen

Japanse universiteit gaat voluit voor het Engels

De Universiteit van Tokio in Japan biedt sinds dit academiejaar een Engelstalige bachelor aan. De voornaamste reden is het aantrekken van een groter aantal buitenlandse studenten.

NILS DE NEUBOURG

De Programs in English at Komaba (PEAK) aan de Universiteit van Tokio, de grootse van Japan, zijn in het leven geroepen om de groep studenten van buiten Japan te vergroten. “Terwijl de meeste universiteiten in Europa of de Verenigde Staten cijfers kunnen voorleggen van ongeveer tien procent buitenlandse studenten is dat aandeel bij ons minder dan twee procent,” stelt Yujin Yaguchi, het hoofd van PEAK. “Eer-

der dan te eisen dat nieuwe studenten Japans leren, hebben we besloten om een Engelstalige opleiding aan te bieden,” klinkt het.

De universiteit mikt hoofdzakelijk op buitenlandse studenten met ervaring in het hoger onderwijs. Maar ze hengelt ook naar 18-jarigen.

De maatregel is ongewoon omdat universiteiten doorgaans de hogere profielen proberen te rekruteren. Zo biedt de KU Leuven, met meer dan het tienvoud aan studenten, slechts twee Engelstalige bachelors aan: theologie en filosofie.

JAPANESE DRAAK

Het plan om eerstejaarsstudenten naar Japan te halen, kwam van de Japanse overheid. Ze biedt gedurende vijf jaar financiële steun aan universiteiten die de passende opleidingen creëerden. De eerstejaarsstudenten krijgen een beurs aangeboden om de opleiding enigszins betaalbaar te houden. Na die vijf jaar zouden de universiteiten in staat moeten zijn om de opleiding helemaal zelf te voorzien van middelen.

Ideologische weerstand tegen de introductie van Engels in bacheloropleidingen bestaat volgens Yujin Yaguchi niet. De Japanse draak klauwt kennelijk minder dan de Vlaam-

se leeuw in het debat over de verengelsing van het onderwijs: “Er bestonden wel twijfels. Zo vonden velen dat de beurzen voor de buitenlandse studenten beter naar Japanse studenten gaan.”

Dit academiejaar zijn op de campus Komaba 27 buitenlandse studenten gestart in een van de twee trajecten: *Environmental Sciences of Japan in East Asia*. Yaguchi geeft aan dat het aantal geselecteerde kandidaten in de toekomst nog verhoogd kan worden hoewel daar voorlopig nog geen concrete plannen voor zijn. De twee trajecten vertegenwoordigen ongeveer één procent van het totaal van drieduizend studenten aan de Universiteit van Tokio.

DE STILLE KRACHT (2) | SECURITY

“Studenten, sluit altijd jullie deur!”

De mensen die de winkel draaiende houden maar slechts weinigen die het opmerken. Die stille krachten krijgen het woord in deze reeks. Zij die zich dagelijks uitsloven, om anderen het leven aangenaam te maken. Deze week: de bewakers van de KU Leuven.

ANNEKE SALDEN

We ontmoeten de joviale bewakers Wim, Mark en Guido aan het begin van hun ronde. Al vele jaren staan de stevige mannen in voor de veiligheid van personeel en studenten op de universitaire terreinen. Hun taakomschrijving bestaat uit toezicht houden

“Na ons pensioen kunnen we een boek schrijven”

en preventieve controles uitvoeren, maar ze staan ook klaar voor dringende oproepen via het noodnummer van de KU Leuven.

“Tijdens onze werkuren zijn we altijd stand-by. Het kan zijn dat er geen oproep komt, maar er kunnen evengoed drie oproepen tegelijk klinken,” aldus bewaker Wim Kamers. Collega Mark De Reu vult aan: “Bij elke oproep voel je weer die adrenaline. Als we ergens ter plaatse komen, zijn mensen meteen wat gerustgesteld. Dat is ons eerste doel, ook al is het niet altijd makkelijk om een hysterische dame te kalmeren.” (lacht)

Slachtoffers kunnen erg overstuur reageren, maar de bewakers moeten kalm blijven in alle situaties. Maakt dat het geen emotioneel zware job? “Je maakt zo veel dingen mee, dat je het wel gewoon wordt,” stelt Guido Van Mellaert ons gerust. “Bij zware gebeurtenissen krijgen we altijd bijstand.”

CHANCE

We starten onze inspectie in Leuven-centrum. “In de zomer zeggen de mensen die ons zien rondwandelen: ‘Jullie hebben toch chance he’. Maar als we diezelfde ronde in de vrieskou doen, hoor je niemand!” lacht De Reu. Collega Kamers: “We doen deze job

ongelooflijk graag. Je krijgt enorm veel appreciatie, zowel van studenten als van het personeel.”

Er wordt ons onderweg gewezen op de ordelijke opstelling van fietsen bij De Valk. “Het is belangrijk dat de doorgang vrij blijft voor de hulpdiensten. In dit geval hebben we hekken moeten plaatsen om alles vrij te houden.”

Vereist hun job een fysiek zware opleiding? “Er is een specifieke opleiding voor het diploma van de wet-Tobback,” legt Van Mellaert uit. “Die omvat theoretische vakken, zoals strafrecht en communicatie, maar ook praktijkvakken zoals EHBO en zelfverdediging.”

We krijgen de opdracht om een gevonden portefeuille op te halen bij de faculteit Letteren. “We mogen een gevonden voorwerp niet rechtstreeks aan de eigenaar terugbezorgen; dat moet altijd eerst naar de politie,” legt de Reu uit. Het contact aan het secretariaat is erg hartelijk. “We kennen zowat iedereen. Het is een goede samenwerking, want iedereen kan ons tips geven; maar tegelijk is het ook een aangenaam deel van de job. Je ontmoet constant mensen.” Kamers bevestigt: “Het is een boeiende, veelzijdige job.”

De bewakers hebben een neus voor veiligheid. “Personen die ergens niet thuis horen halen we er meteen uit. Ons gevoel klopt ook vaak – dat is de ervaring zeker? We zoeken alle onveilige situaties en melden die. Indien nodig leggen we werken onmiddellijk stil om ongevallen te voorkomen.”

“Soms is het wel frustrerend als we iets melden, en er niets aan gedaan wordt. Ooit stond het portaal hier vol met materiaal voor

verbouwingswerken, maar de aannemer wilde het niet opbergen. De dag erna waren alle potten lijm uitgegoten over het paard!” (beeld van Rik Poot in de Letterentuin, red.).

BOEK

De anekdotes blijven opkomen tijdens onze wandeling. De Reu: “Je ziet zo veel dat je er niet meer bij stilstaat. Ooit heeft er eens een dief zijn gsm laten liggen op de plaats van het misdrijf!” “We hebben ook eens een kluis gevonden waarvan ze pas een dag later doorhadden dat ze gestolen was,” vult collega Kamers aan. “Ik denk dat we na ons pensioen een boek kunnen schrijven over alles wat we meegemaakt hebben!” (lacht)

Onze ronde loopt op zijn einde, en de bewakers willen graag met een gouden raad afscheid nemen. “De studenten moeten altijd hun deur sluiten, of hun spullen meenemen als ze rondlopen in de bib. Gelegenheidsdiefstallen zijn de meest voorkomende incidenten, en we kunnen er zelden nog iets aan doen.”

Andrew Snowball

MEDISCH ONDERZOEK EERSTEJAARSSTUDENTEN

“We willen taboes bespreekbaar maken”

Eerstejaarsstudenten aan de KU Leuven worden al decennialang uitgenodigd voor een medisch onderzoek. Een belangrijk onderdeel is het individuele gesprek. Door te polsen naar het psychosociale welzijn wil men beginners ondersteunen bij de start van hun studies. Dat blijkt geen overbodige luxe.

PHILIP GALLASZ

Elke eerstejaarsstudent ontvangt na zijn inschrijving een uitnodiging voor een medisch onderzoek. Het onderzoek is gratis en speelt in op de hedendaagse noden van een student. Deelname is niet verplicht maar wel aanbevolen. Dat was vroeger anders. “In de jaren zestig werd het onderzoek ingevoerd om tuberculose op te sporen,” vertelt dokter Maura Sisk, coördinator van het eerstejaarsonderzoek. Studenten waren wettelijk verplicht deel te nemen. Toen de overheid in de jaren tachtig die verplichting introk, besloot de KU Leuven het onderzoek op eigen kosten voort te zetten.”

PSYCHOSOCIAAL WELZIJN

Inhoudelijk is het onderzoek geëvolueerd. “Vroeger ging het om een louter medisch onderzoek,” gaat Sisk verder. “Vandaag polsen we ook naar het psychosociale welzijn. In een anonieme omgeving komt er veel los bij studenten. De problemen die naar boven komen zijn vaak niet zichtbaar aan de op-

pervlakte. Onze artsen zijn goed opgeleid om onderliggende signalen te lezen. Dat werkt zeer goed en wordt geapprecieerd door studenten. Zij kunnen hun verhaal doen. Wij pikken er de problemen uit en doen er iets aan.”

Naast het individuele gesprek doen de artsen ook een update van de vaccinatie-

“Een belangrijk onderwerp is veilig vrijen”

status en een klinisch onderzoek. “Veel studenten zitten met vragen over het biomedische aspect. Wij onderzoeken gewicht en lengte en bespreken de Body Mass Index. Er bestaan nog veel foute ideeën rond gewicht, beweging en gezonde voeding. Daar-

naast meten we de bloeddruk en luisteren we naar hart en longen. Meisjes wordt aangeleerd hoe ze preventief zelf hun borsten kunnen onderzoeken. Bij jongens doen we een teelbalonderzoek. Daar heerst nog een taboe rond, maar het is belangrijk dat we het doen. Achttien jaar is daarvoor de geschikte leeftijd. Tot slot bieden we een reeks brochures aan over allerlei thema's zoals veilig vrijen, slaapproblemen, rugklachten. Die zijn geschreven op maat van studenten.”

MAATSCHAPPELIJKE TRENDS

“Het doel van het Medisch centrum is om studenten te ondersteunen zodat ze op een goede manier kunnen studeren. Om problemen te detecteren is een individueel contact belangrijk,” vertelt Sisk. “Zo nodig verwijzen we de studenten door. Dat kan naar de eigen huisarts zijn, maar evengoed naar de sociale dienst of naar iemand binnen ons eigen centrum. Onze psychologen zijn er voor zowel studiegerelateerde als persoonlijke zaken en de vraag naar psychologische ondersteuning is groot.”

Of studenten meer dan vroeger psychologische problemen hebben wil Sisk niet gezegd hebben. “Wel is het taboe erom minder groot. Er is meer openheid en

een uitgebreid aanbod, gaande van trainingen rond stressbeheersing over faalangstraining tot individuele en groepstherapieën voor allerlei soorten problemen. Wij werken drempelverlagend door studenten een vertrouwelijke medische vragenlijst te laten invullen. Die evolueert continu en speelt in op maatschappelijke trends. Een belangrijk onderwerp is veilig vrijen. Sommige studenten hebben onvoldoende kennis over soa's en anticonceptie. Een thema dat thuis niet altijd bespreekbaar is. Dat geldt ook voor alcohol - en cannabisgebruik. We wijzen niet met de vinger maar willen de taboes bespreekbaar maken.”

Het aandeel eerstejaars dat deelneemt aan het eerstejaarsonderzoek schommelt volgens Sisk rond de zestig procent. “In vergelijking met andere landen ligt de opkomst bij ons hoog. Waarom de overige veertig procent wegblijft, is niet bekend, maar veel studenten denken onterecht dat het een medisch onderzoek is zoals ze zich herinneren uit de lagere en middelbare school. Het eerstejaarsonderzoek is vooral een forum waar veel informatie kan verkregen worden en een ideaal detectieorgaan voor allerlei problemen aan het begin van de studieloopbaan.”

ACCO GAAT DIGITAAL

“De hype van e-books is voorbij”

In deze digitale wereld zoekt ook de coöperatieve uitgeverij Acco een tweede adem. Zeg niet zomaar e-book tegen de web-app die Acco volgend semester lanceert. Geen paniek: de oude getrouwe papieren cursus behoort vooralsnog niet tot het verleden.

SAM RIJNDERS

Dat onze samenleving in sneltempo digitaliseert, is een open deur intrappen. Kranten en tijdschriften zoeken wanhopig naar een duurzame toekomst in een wereld waar scherm papier verdringt. Dat ook het cursusmateriaal aan innovatie toe is, hoeft niet te verbazen.

Herman Peeters, algemeen directeur van Acco: “De manier waarop docenten doceren en studenten studeren transformeert. Het zou onverantwoord zijn daar niet op in te spelen. Wij willen onze initiële missie, studiemateriaal voor het hoger onderwijs aan de beste prijs/kwaliteit-verhouding, op een relevante en moderne manier invullen.”

Al waarschuwt Peeters onmiddellijk voor doemdenken bij studenten: de papieren cursus blijft bestaan. Dit is een transformatie, geen revolutie. “Het uitgeven en produceren van handboeken en cursussen hebben wij onder de knie. Dat kennen wij en daar zijn wij de beste in.” Acco hoopt dat digitale producten in 2017 15% van de bedrijfsactiviteit zullen uitmaken.

De Leuvense studentenraad (LOKO) zit op dezelfde golf. Annelien Verlinden is studentenvertegenwoordiger bij Acco. “Digitale producten kunnen een pluspunt zijn voor de cursus, maar de nadruk moet op de papieren cursus blijven liggen. Acco is momenteel goed bezig met de toekomstige noden van de student. De papieren cur-

sussen laten vallen is absoluut geen optie.”

MEERWAARDE
NOODZAKELIJK

Die digitale producten zijn meer dan e-books, meer dan ingescande handboeken en cursussen. Er moet een meerwaarde zijn volgens Peeters. “Je hebt docenten die hun cursus gewoon op Toledo zetten. Wij horen wel van veel studenten dat ze zo niet graag studeren, maar het voordeel is dat het gratis

“We zitten
nu aan de
pijngrens”

is. Als wij iets digitaals doen, is de voorwaarde dat er ook een meerwaarde in zit. Anders kan je beter een boek drukken.”

Sterker nog: volgens Peeters hebben betalende e-books zonder meerwaarde geen toekomst. “Op de boekenbeurs vind je bijna geen e-books meer. Vijf jaar geleden was dat een echte hype maar nu is dat voorbij,” aldus de algemeen directeur van Acco.

Binnen enkele maanden brengt Acco dan ook haar eerste web-app uit. Een woordenboek over nieuwe media met extra functionaliteiten, in samenwerking met communicatiewetenschapper Dirk De Grooff. Bart De Prins, innovatiemanager van Acco legt uit: “Dit product is voor derde bachelors communicatie-

wetenschappen, die zijn iets meer gewoon ermee te werken en dus wat kritischer. We zijn met een tweede product bezig, en op het platform van De Grooff kan je nog een aantal bijbouwen. Maar wij gaan niet bouwen om te bouwen: er moet een meerwaarde zijn.”

Klinkt mooi, maar vragen die nieuwe producten niet om enorme investeringen? De ontwikkelingskosten zijn “niet van de poes”, geeft Peeters toe. De suggestie dat die middelen even goed gebruikt kunnen worden om de prijzen van cursussen te drukken, wijst hij resoluut af.

“Ik vind dat een vermoeiende discussie. Het studiemateriaal maakt maar 3,5 procent uit van het jaarbudget van een student. Dat lijkt me niet overdreven.”

Bovendien heeft Acco al een stevige inspanning geleverd. Peeters: “Cursussen van Acco zijn de laatste zes jaar 23% in prijs gezakt. Wat nodig was, want onze cursussen waren te duur. Onze prijs is verlaagd maar wij zitten nu aan de pijngrens.” Acco heeft loonindexaties en kostenverhogingen van grondstoffen niet aan studenten doorgerekend. Bij andere populaire studentenproducten gebeurt dit wel, denk maar aan de pintjes van InBev.

Bij LOKO valt alvast geen kritiek te horen op de huidige cursusprijzen. “De prijzen zijn nu op hun maximum,” stelt Annelien. “Acco moet actief blijven werken aan een verlaging, en wij zien daar goed op toe. Maar de prijs is momenteel de prijs en Acco doet enorm zijn best om die te drukken.”

CURSUSDIENSTEN

De vergelijking met de prijzen van cursUSDiensten van kringen gaat niet op. “Dat kan niet anders,” zucht Peeters. “CursUSDiensten werken in het zwart en met vrijwilligers. Onze cursussen zijn bovendien nog steeds van betere

kwaliteit, en wij geven meer service dan de cursUSDiensten.”

Of die cursUSDiensten belang gaan verliezen nu Acco de digitale tour opgaat, is onduidelijk. Innovatiemanager De Prins: “Die digitale producten vragen meestal een ander businessmode, waarbij je met verschillende partners kan werken.” Dat businessmodel staat nog in zijn kinderschoenen. “Maar er zijn perfect modellen te bedenken waarbij kringen al dan niet een rol spelen. Dat zal afhangen van wat efficiënt is voor studenten.”

De Leuvense studentenraad heeft naar eigen zeggen nog niet nagedacht over de toekomstige rol van cursUSDiensten. Die rol zal

belangrijk blijven, volgens Annelien. “Over tien à twintig jaar gaat het cursuslandschap er helemaal anders uitzien. Twintig jaar geleden hadden wij nooit gedacht aan het afprinten van powerpoints. De cursUSDiensten gaan misschien zelf apps ontwikkelen, wie weet.”

Voorlopig wil Acco geen uitspraken doen over de prijs van zo'n web-app voor de modale student. “Ons businessmodel moet zich nog uitkristalliseren omdat niemand ons kan vertellen hoe we dat moeten doen,” verklaart Peeters. “Dat zullen we zelf met vallen en opstaan leren. De verkoopprijs die wij in ons hoofd hebben zal alvast zeer fair zijn voor studenten.”

Acco brengt de magie van boeken terug tot vreugde van hun personeel!

Karolien Favoreel

Een dwaze kan meer vragen stellen dan een wijze kan beantwoorden. Daarom posteert Veto zich wekelijks in de Leuvense binnenstad, op zoek naar de wijze, die zijn antwoord aan de straatstenen kwijt wil. Deze week trokken we naar Den Dreef. TEKST: PHILIP GALLASZ, FOTO: ANDREW SNOWBALL

Ben je hier als supporter of sfeermaker?

DAVID (EERSTE JAAR
ARCHEOLOGIE)

“Ik ben nog maar net terug in België. De afgelopen twee jaar heb ik in Marokko gewoond. Over onze voetbalcompetitie weet ik momenteel niet zoveel. Daarom ben ik hier als sfeermaker met vrienden uit mijn richting. Met al die studenten is de sfeer die hier hangt fantastisch. Van de vijf gratis pinten ga ik wel niet zat worden.” (lacht)

ALEXANDER (LINKS) EN JORIS (TWEDE MASTER
PSYCHOLOGIE)

“Louis Tobbacks oproep om brulapen te lokken, heeft ons naar hier gebracht. We komen de sfeer opsnuiven maar zijn ook fans van OHL. De studentenactie waarbij je een ticket en vijf pinten krijgt voor vijftien euro is geweldig en mag gerust herhaald worden. Veel studenten zijn bereid een efforeke te doen om naar OHL te komen kijken.”

ELISABETH (SCHAKELJAAR
COMMUNICATIEWETENSCHAPPEN)

“Als sfeermaker én supporter. Omdat mijn papa in de raad van bestuur van OHL zit, kan ik elke wedstrijd gratis bijwonen. Ik ben een beetje een daddy's girl. (lacht) Maar in ruil werk ik wel als vrijwilliger. Zo help ik vandaag bij de verdeling van de drankbonnen. Het groepsgevoel rond de ploeg is geweldig. Bovendien mag je hier sociaal verantwoord schreeuwen.”

PRESES & PREJUDICE (3) | EROS

“Bestaat de G-plek überhaupt wel?”

Elke kringorst vooroordelen met zich mee. Maar tussen waarheid en leugen ligt een glibberig pad. Veto geeft om de twee weken een Leuvense preses de kans om de vooringenomenheid over zijn of haar kring de wereld uit te helpen. Deze week: Karen Mortier, de preses van Eros.

CÉDRIC SUTTELS

Eros, de kring voor studenten seksuologie, is nog niet zo oud. Vijf jaar om precies te zijn. Twee jaar geleden heeft Karen Mortier bij studentenraad LOKO om een uitzondering op de kringverkiezingsdeadline gevraagd opdat Eros opnieuw een preses zou hebben. Dit jaar leidt zij haar geliefde kring.

SEKS!

Veto: Wie is Karen Mortier en waar zit haar G-plek?

Karen Mortier: «Goh, dat is al meteen een intieme vraag. De juiste man kan dat misschien wel vinden. Bestaat de G-plek überhaupt wel? Waarom komt de ene vrouw spuitend klaar en de andere niet? Het is een heel bediscussieerbaar onderwerp. Ik heb er geen pasklaar antwoord op.»

“Goedele Liekens is mediageil”

«Al op mijn zestiende wou ik seksuologie gaan studeren, maar dat bleek toen geen richting te zijn. Ik heb dan maar voor toegepaste psychologie gekozen. Verder zwem ik graag, neem graag foto's, af en toe eens lezen en ja, seks. Seks!»

Veto: Zijn alle Erosleden nymfo-maan?

Karen: «Nee, ik moet je teleurstellen. De vakken die wij hebben zijn heel serieus en meer gericht op het hormonale: hoe krijg je jouw geslacht, hoe komt alles tot

stand. Wij hebben geen vakken over de Kamasutra.»

Veto: Geen Goedele Liekens in spe?

Karen: «Ik denk dat Goedele te mediageil is. Op zich breekt ze wel taboes omtrent zaken die effectief leven, maar wat wij zien is veel moeilijker. Ik heb al die boeken van Goedele wel. Wanneer je seksuologie studeert en je leest dan het *Vaginaboek*, dan vind je het toch een beetje simpel geschreven.»

DE WERELD VERANDEREN

Veto: Eros bestaat voor de volle honderd procent uit vrouwen, akkoord?

Karen: «Bijna helemaal. Van de honderdtwintig studenten die Eros rijk is, zijn er tien mannen, daarvan zijn er nog eens één of twee homo. Dus ja, het is een meisjeskring.»

Veto: Heerst het feminisme?

Karen: «Meisjes die vaak open zijn over seks worden inderdaad snel afgedaan als feministes. Op

die manier proberen ze taboes te doorbreken. Denk maar aan het *Schaamhaarboek* van Kaat Bollen. Maar ik ben er van overtuigd dat we geen feministen zijn. Je studeert seksuologie omdat je iets wilt doen in de hulpverlening, of als specialisatie na een opleiding geneeskunde. Het is ook al je tweede opleiding, je kiest het dus uit interesse, en op je 21ste kies je helemaal anders dan op je 18de.»

«Willen we de wereld veranderen? Taboes zijn er nu eenmaal om doorbroken te worden. Is dat iets slechts? Ik denk het niet.»

OPWINDENDE FOTO'S

Veto: Maken jullie profven gebruik van fotomateriaal in de lessen?

Karen: «Wederom ga ik je moeten teleurstellen. De foto's die geprojecteerd worden zijn weinig stimulerend. Op maandagochtend heb ik bijvoorbeeld andrologie: over hoe de man gevormd wordt, over prostaatkanker. Heel plastisch allemaal, maar echt helemaal niet opwindend.»

«Vorig jaar hebben we over het orgasme geleerd. Er werd ons

“Geen vakken over de kamasutra”

een film getoond met beelden tot in de vagina zelf. Je moet zelf maar eens in onze les komen zitten om uit te maken of zo iets je opwindt of niet.»

Veto: Mogen we Erosstudenten onze prangende vragen over seks stellen?

Karen: «Ja, kijk, dat mag. Maar ik geloof niet dat je zomaar een studente seksuologie gaat herkennen. We zien er niet allemaal hetzelfde uit. Door onze verschillende vooropleidingen vormen we een diverse groep. Je hebt ons in alle soorten en maten. Maar je mag ons zeker en vast aanspreken, we helpen je graag verder.»

Andrew Snowball

Adverteren in tijden van Facebook

Met een opvallend YouTube-filmpje probeerde een reclamebureau onlangs luidruchtige studenten naar een voetbalmatch van OH Leuven te lokken. Met succes. Wat moeten adverteerders tegenwoordig doen om studenten te bereiken?

JENS CARDINAELS

“Beste overlastmakers, ga naar het stadion en moedig OH Leuven aan in de voetbalmatch tegen KV Mechelen.” Dat zei de Leuvense burgemeester Louis Tobback (sp.a) onlangs in een opvallend YouTube-filmpje van het reclamebureau Boondoggle.

“De media pikten het massaal op,” zegt An Deroost van Boondoggle. “Het deel van de tribune dat bedoeld was voor de studenten was volledig volgeboekt.”

Het filmpje paste in een bredere campagne. “We hadden ook flyers en affiches waarmee we naar de Oude Markt en de 24 urenloop trokken. Er werden goedkope tickets aangeboden aan studentenverenigingen,” zegt Deroost.

VERSCHILLENDE PLATFORMEN

Adverteerders hebben door de komst van de sociale media steeds meer mogelijkheden om studenten te bereiken. “Maar het is moeilijker om op te vallen,” zegt trendwatcher Tom Palmaerts van Trendwolves. “Zijn

sociaalnetwerksites wel een goede manier om jongeren te bereiken?”

Palmaerts vindt dat adverteerders via verschillende platformen moeten adverteren. “Je moet ook in *real life* naar jongeren toegaan. Bijvoorbeeld op evenementen.”

Tim Smits, die aan de KU Leuven reclameleer doceert, zegt dat bedrijven meer aan 360 gradenmarketing doen. “Ze nemen elke gelegenheid aan om hun merk in de kijker te zetten. Bijvoorbeeld via advertenties op gratis kopies voor studenten.”

Zijn jongeren nog goed te bereiken via de televisie? “Ja, tv is nog lang niet dood,”

vindt Palmaerts. “Het klopt niet dat jongeren niet meer naar tv kijken. Het is voor hen een manier om te relaxen.”

Ook Smits gelooft nog in de klassieke media. “Bedrijven verkrijgen naamsbekendheid het makkelijkst via de klassieke massamedia. Ze verliezen aan kracht omdat adverteerders denken dat ze aan kracht verliezen.”

De sociale media hebben er volgens Palmaerts voor gezorgd dat adverteerders anders omgaan met consumenten. “Er is meer interactie. Enerzijds tussen de consumenten en de marketeers, anderzijds tussen de consumenten onderling. Marketeers moeten goed nadenken over hoe ze daar mee omgaan. Een marketeer moet niet meer roepen, maar luisteren.”

“Klassieke media verliezen aan kracht omdat adverteerders denken dat ze aan kracht verliezen”

Bedrijven willen tegenwoordig niet zozeer dingen bekendmaken, maar verborgen houden. “Werknemers posten berichten over hun werk op hun Facebook-profiel. Daar reageren hun vrienden op. Vaak positief, maar ook negatief. Daar hebben bedrijven geen impact op, maar ze moeten er wel goed op reageren,” zegt Palmaerts.

MOBILE ADVERTISING

Smits denkt dat de volgende stap *mobile advertising* via smartphones en tablets is. “Google (met zijn *webactiviteiten* en zijn *smartphone- en tabletbesturingssysteem Android, red.*) is in feite een groot sociaal netwerk.”

“Ook Apple mikt op *mobile advertising*. Het bedrijf ontwikkelde een eigen kaartenapp voor de iPhone en de iPad. Die heeft maar één doel: weten waar de gebruiker zich bevindt. Met die info kan Apple hypergericht adverteren. Binnenkort kunnen ze een advertentie tonen van een winkeltje aan iemand die in de buurt wandelt. Die advertentie zullen ze niet laten zien aan iemand die in de auto zit omdat hij niet speciaal zal stoppen om even in dat winkeltje te gaan kijken.”

DE KOTFATHER, EERSTE HULP BIJ KOTGEVALLEN

“Ik ben er voor de kleine jobkes”

Het is een bekend probleem voor studenten. Je bent je sleutel kwijt geraakt of je wordt kierewiet van een lekkende kraan en je voelt je bezwaard om de kotbaas te bellen. Sinds juni van dit jaar staat Johan Uyttebroeck 24/7 stand-by om de student sneller van dienst te zijn. Zijn beroep? Kotfather.

SANDER COX

Uyttebroeck spreekt liever niet in termen van onhandige harry's en harrietes. “Studenten zijn gefrustreerd als ik aankom en weer blij als ik weg ga. Vaak excuseren ze zich voor een prul maar voor mij is dat geen prul. Ik ben er gewoon voor de kleine jobkes. Soms moet ik ook neen zeggen. Wanneer het echt gaat over structurele aanpassingen werk ik samen met specifieke vakmensen en gebeurt dat uiteraard in overleg met de koteigenaar.”

Studenten houden van optimaal leefcomfort. Een defecte verwarming vraagt zo snel mogelijk om een oplossing. “De kotbaas heeft niet graag dat de student daar dan zelf aan prutst,” zegt de initiatiefnemer. Voor studenten biedt de Kotfather veel gemak. “Je hoeft niet te wachten en hij is altijd bereikbaar. Zoals die keer dat mijn tv het niet deed, juist voor een match van de Rode Duivels. Toen heb ik de Kotfather gebeld en bleek dat iemand de kabel had uitgetrokken,” vertelt Randy Haers. Tot de kotbaas terug is van vakantie, is Uyttebroeck bij Randy zowel Kotfather als kotbaas.

Uyttebroeck: “Voordat ik begon als Kotfather, werkte ik als bankbediende en was ik zelf ook kotbaas. Ik had toen nooit tijd voor dergelijke klussen, nu wel. Zo is het concept ontstaan. 's Nachts valt het gelukkig goed mee met de klussen, gemiddeld een keer per maand.”

REMSPOREN

De Kotfather merkt dat het tweede gedeelte van zijn naam ook zeker aanslaat. Een taak die hij even zo goed serieus neemt. “Je bouwt een band op met studenten. Ze beklagen zich bij mij over het gedrag van kotgenoten, zoals iemand die remsporen achterlaat in de wc. Dan laat ik op het bord in de gang een vriendelijk berichtje na voor alle kotgenoten.”

Als klusjesman voor studenten stuit je wekelijks op bijzondere anekdotes. Zoals die keer toen hij een melding kreeg over Chinese studenten die rechtstreeks op de kookplaat kookten. “Die kookplaat was natuurlijk niet meer te gebruiken. Ik heb ze toen moeten uitleggen dat dit niet de manier is om te koken.”

Het mysterie van de chauffage mogen we zeker niet censureren. “Een student belde me dat een gietijzeren radiator van de muur was gevallen. Heel onwaarschijnlijk want zo'n chauffage weegt ongeveer 250 kilo. Wat bleek, een kotgenoot had zijn hangmat vastgemaakt aan de radiator.”

Na vijf maanden is de Kotfather in Leuven uitgegroeid tot een bekende verschijning. Met zijn opvallende elektrische bakfiets toert hij heen en weer van het ene naar het andere karwei. “Ik word steeds vaker nageroepen als Kotfather.”

“In Leuven zie je van die stickers achterop de fiets met als tekst “Weer een auto minder”. Ik zou wel een sticker willen met “Weer een camionette minder.” Zijn wagen gebruikt Uyttebroeck alleen voor grote

klussen. Met zijn fiets werkt hij aan zijn conditie en zet hij naar eigen zeggen regelmatig fietsers te kijk. “Met deze fiets haal ik makkelijk een gemiddelde snelheid van 27 kilometer per uur. Dan fiets ik ze expres voorbij met een blik van *kijk mij eens*.”

UITBREIDEN

Leuven is vooralsnog de enige stad met een kotvader. Als het aan de initiatiefnemer ligt, duurt het niet lang vooraleer het concept wordt uitgebreid. “Louvain-la-Neuve en Gent zijn wat mij betreft geschikte steden. Het probleem is dat niet iedereen zo maar een Kotfather kan zijn. Daarvoor heb je allerlei diploma's nodig.”

Voor meer informatie: www.thekotfather.be.

“Ik word steeds vaker nageroepen als Kotfather”

Senna Mertens

Discussie over kringgangen laat weer op

Een aanvraag van Apollon voor een eigen kringgang omwille van het verlies van hun villa is door de Raad van Studentenvoorzieningen afgewezen. Wina en VTK beschikken al jarenlang over een dergelijke gang. Moeten er meer kringen recht krijgen op een eigen gang? Of is de totale afschaffing ervan een beter idee?

ROBERT BOUDEWIJNS

Sinds een jaar kan Apollon niet meer rekenen op de villa Johannes XXIII, kortweg de villa, door de bouw van de Bakala Academy, een onderzoekscentrum voor duursporten. Omdat de gemeenschappelijke huisvesting werd gemist door de kring, diende Apollon een aanvraag in bij de Raad van Studentenvoorzieningen (RvS) voor een eigen kringgang, een gang waar presidiumleden samen op kot kunnen zitten. De aanvraag werd afgewezen.

Nochtans beschikken Wina en VTK al jarenlang over een kringgang in de residenties van Arenberg. Zo'n gang is volgens oud-Winapreses Mathias Anthonissen zowel gezellig als handig. “Dankzij onze Wina-gang verloopt de communicatie vlot. Er hoeft niet gebeld of ge-sms't te worden, even aankloppen volstaat. Ook leden die een lidkaart willen kopen, kunnen gewoon bij ons langskomen.”

Volgens Apollonpreses Gilles Schoupe zijn het net die voordelen van een ge-

meenschappelijke residentie die bij Apollon gemist worden. “De communicatie verloopt moeizamer zonder onze villa. Onze vereniging lijdt eronder.”

Ook voor de veiligheid vormt een eigen kringgang zeker een pluspunt. “Bij een studentenvereniging wordt heel wat geld heen en weer gesleept. Wanneer je geen kringgang hebt moet de quaestor altijd begeleid worden naar zijn kot,” verklaren Claudia Löwik en Nina Wils, respectievelijk preses onderwijs Lichamelijke Opvoeding en vicepreses van Apollon.

“Als kritiek werd ons gezegd dat wij al een jaar zonder kringgang kunnen, dat we hem helemaal niet nodig hebben. Natuurlijk proberen wij zo goed en kwaad als het moet regelmatig samen te komen, maar onze ruimte om te vergaderen is verdwenen door de afbraak van de villa. Er is onduidelijkheid geweest over wanneer de villa precies afgebroken zou worden. Daarom konden wij onze aanvraag niet op tijd indienen en werd ze afgekeurd.”

Overigens is er geen afgunst ten opzichte van VTK of Wina. “Zij hadden al lan-

ger een eigen gang, en het is zeker niet onze bedoeling dat die wordt afgenomen.”

MARGINAAAL

Is het wel mogelijk om meer kringen van een eigen gang te voorzien? De aantallen gesubsidieerde en niet-gesubsidieerde kamers zijn vastgelegd door de RvS. In de meeste gevallen is er prioriteit voor financieel zwakkere studenten. Indien er meer kringen een eigen kringgang zouden krijgen, zou dat minder beschikbare koten betekenen voor kwetsbare studenten. “Je kunt het als communicerende vaten beschouwen. Het is aan de RvS om te bepalen waar de grootste nood aanwezig is,” klinkt het bij het residentiebeheer van de KU Leuven.

Ook bij de kringen rijst de vraag of het wel kan dat er gesubsidieerde koten verdwijnen door kringgangen. Eoospreses Sander Beelaert is alvast geen voorstander. “Ik vind het absurd. Het aantal gesubsidieerde koten zou eigenlijk moeten stijgen. Ook het feit dat Wina en VTK een eigen kringgang hebben vind ik raar. Uiteindelijk is iedereen gelijk voor de wet.”

VTK relativeert: “Wij hebben 22 koten ter beschikking, waarvan er 17 worden bezet door presidiumleden die aanspraak maken op een gesubsidieerd kot. Dan zijn er

nog drie koten die verhuurd worden aan een normaal tarief. De laatste twee koten fungeren als salon en secretariaat. Vijf koten zijn een marginale opoffering voor de vordelen die een kringgang biedt,” verklaart VTK-preses Rien Hoeyberghs.

“Ik vind het idee van kringgangen absurd”

Het kan echter ook anders. LBK beschikt al jaren over een eigen onderkomen. “Wij huren een kot in de Waversebaan (*de straat van fakbar Gnorgl, red.*). We hebben al sinds de jaren zeventig een eigen kot en het huidige kot huren we nu voor het elfde jaar,” vertelt LBK-preses Lennart Hermans. LOKO neemt binnenkort een definitief standpunt in.

SEKSUEEL MISBRUIK VAN KINDEREN

“Misbruik door broer of zus is een verborgen realiteit”

Kindermisbruik is helaas een wijdverbreid probleem in onze moderne maatschappij. Zowel in de sportwereld, de katholieke Kerk als in de privésfeer wordt regelmatig melding gemaakt van kindermisbruik.

THOMAS CLIQUET EN WOUTER GOUDE-SEUNE

Patrick Meurs van de Afdeling Klinische Psychologie aan de KU Leuven: “Kinderen dragen altijd gevolgen van seksueel misbruik. Als er kinderen zijn die er weinig of geen last van ondervinden, zijn dat enkel de uitzonderingen die de regel bevestigen. Er is na misbruik wel een verschil tussen

bruiken, doen ze het vaker op emotioneel dan op seksueel gebied.»

«Minder bekend is misbruik door een grote broer of zus, de zogenaamde *sibling incest*. Dat is een verborgen realiteit die helaas vaker voorkomt dan we op eerste gezicht denken. Men spreekt van misbruik tussen *siblings* als er een groot leeftijdsverschil is tussen dader en slachtoffer (vijf jaar of meer), als er dwang in het spel is en als

“Het is niet noodzakelijk erger als het kind jonger is, maar kinderen kunnen het dan moeilijker plaatsen en herinneren”

kinderen in de mate waarin ze gevolgen dragen en in de mate waarin ze de nodige veerkracht behouden.”

Veto: Wat zijn de gevolgen voor het slachtoffer?

Meurs: «Dat hangt af van de aard van het misbruik. Soms gebeurt het misbruik eenmalig door een onbekende. Wanneer het kind dan opgevangen wordt in een steunend gezin, kunnen de gevolgen van het misbruik al bij al beperkt blijven.»

«Het is erger wanneer de dader een ouder of zorgfiguur is binnen het gezin waartoe het kind behoort. In dat geval wordt afhankelijkheid misbruikt en weet het kind niet meer waar het een plek kan vinden die nog enigszins veiligheid biedt.»

«Een andere factor die speelt bij de gevolgen is de leeftijd waarop het misbruik gebeurt. Het is niet noodzakelijk erger als het kind jonger is, maar kinderen kunnen het dan moeilijker plaatsen en herinneren. Dat bemoeilijkt de verwerking.»

PROFIEL DADERS

Veto: Wat is het profiel van de daders?

Meurs: «Het meest bekend zijn de volwassen daders binnen het eigen gezin. Het zijn meestal mannen. Wanneer vrouwen mis-

geheimhouding door de dader wordt opgelegd.»

Veto: Weten de kinderen wat er gebeurt?

Meurs: «Ze beseffen dat het iets nefasts is, maar pas later begrijpen ze de draagwijdte van hun ervaringen. Op het moment zelf gaan ze het misbruik normaliseren en het trauma inkapselen waardoor het achter een dikke muur schuilgaat en onverwerkt blijft.»

«Het inkapselen van een trauma is een overlevingsmechanisme op korte ter-

mijn. Maar op langere termijn zal het ingekapselde trauma zich laten voelen. Het zal meer plaats innemen, als een zwart gat alle energie opzuigen, seksualiteit problematisch maken en relaties bemoeilijken. Uiteindelijk zal het trauma openbarsten en hebben de slachtoffers begeleiding nodig om alles te verwerken.»

PREVENTIE

Veto: Beseffen de daders wat ze aanrichten?

Meurs: «Ze zien hun misbruik als een speciale vorm van aandacht voor het kind, maar het is wel heel egocentrische aandacht, want het is aandacht die enkel kan bestaan zolang het kind de noden van de volwassenen invult. Het is geen aandacht voor de eigenheid van het kind.»

«Bij de ontwikkeling van de dader is er vaak iets fout gegaan. Sommigen zijn zelf seksueel misbruikt, anderen hebben een ernstig sociaal-emotioneel probleem. Ze hebben een machtsverschil nodig om seks te bedrijven en richten zich daarom tot weerloze, makkelijke prooien zoals kinderen.»

Veto: Hoe kunnen we kindermisbruik in de toekomst vermijden?

Meurs: «We kunnen best inzetten op preventie, want als men zich wendt tot meldingen, is het kwaad al geschied. Meldingen bij vertrouwenscentra of andere gespecialiseerde diensten zijn wel nodig voor de erkenning van de slachtoffers, maar het is uiteraard beter als er geen misbruik plaatsvindt.»

«Net daarom is preventie nodig, enerzijds in de vorm van het voorkomen van misbruik bij risicogroepen, anderzijds door het bevorderen van een seksueel gezonde samenleving, met een persoons- en relatiegerichte seksuele opvoeding.»

Foto: KU Leuven

“Pedofielen zien hun misbruik als een speciale vorm van aandacht voor het kind”

Pedofilie doorheen de geschiedenis

OUDHEID

Mark Depauw, het hoofd van het Departement Oude Geschiedenis van de KU Leuven: “Het is moeilijk om de vinger te leggen op de verschillende mentaliteit ten opzichte van pedofilie in de oudheid. In Griekenland was het meer geïnstitutionaliseerd, met de relaties tussen jonge, vooral aristocratische mannen en hun leermeesters. De vraag is of het echt pedofilie in de huidige betekenis van het woord is. Vroeger werd men namelijk sneller als volwassen beschouwd. Bovendien ging het om jonge mannen en niet om kinderen.”

Christian Laes, hoofddocent Latijn en oude geschiedenis aan de Universiteit Antwerpen en de Vrije Universiteit Brussel, bevestigt: “Men moet een onderscheid maken tussen pedofilie en pederastie. Met pederastie doelen we op de knapenliefde, die inderdaad veelvuldig voorkwam in de Griekse oudheid. In Rome had men al meer problemen met de relaties tussen ouderen en jongeren

en stelde men duidelijk dat zulke praktijken niet toegelaten waren met burgerjongens. Maar het kwam wel voor dat men seksuele relaties aanging met slaven, die bijna compleet rechteloos waren.”

VANDAAG

Depauw: “Het is eigenlijk nog niet zo lang geleden dat pedofilie door sommige mensen in de maatschappij werd verdedigd. Zo was er in mijn studententijd een professor criminologie die pedofilie niet categorisch afwees,

“In de jaren tachtig was pedofilie bespreekbaarder dan nu”

Depauw: “Er waren ook tegenstemmen vanuit heidense hoek, dus de kritiek op pedofilie komt zeker niet alleen van het christendom. Seksualiteit werd door de christenen verankerd binnen het huwelijk en daarbuiten waren alle seksuele activiteiten verboden. Er heerste in de late oudheid een sterke tendens tot onthouding van alle seksualiteit.”

zoals vandaag wel gedaan wordt. Het was te vergelijken met de houding ten opzichte van homoseksualiteit, in de jaren tachtig was het ondenkbaar dat er homohuwelijken zouden plaatsvinden. Homofilie is vandaag helemaal uit de taboesfeer gekomen, terwijl pedofilie de omgekeerde beweging gemaakt heeft, in de jaren tachtig was pedofilie bespreekbaarder dan nu.”(tc)

Misbruik in sport

ONDERBELICHT

Professor emeritus Vanden Auweele, verbonden aan de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen, licht toe waarom misbruik binnen de sport onderbelicht is. “Misbruik wordt vaak pas tientallen jaren na de feiten gemeld. De meeste meldingen in verband met geestelijken hebben betrekking op 30 tot 40 jaar geleden, toen veel kinderen nog met priesters in aanraking kwamen.”

“De sportorganisaties hebben zelf nooit iets aan het probleem gedaan”

Er zijn geregeld wel meldingen in verband met misbruik in de sportwereld, maar de problematiek blijft onderbelicht. “Tien jaar geleden wees een groot onderzoek van de KU Leuven uit dat zeven procent van de meisjes met een mannelijke coach seksueel misbruikt werd. Dat lijkt veel, maar het is in lijn met buitenlandse studies,” aldus Vanden Auweele.

ONDERZOEK

Dat onderzoek wordt dit academiejaar herhaald. “Onder impuls van Vlaams minister van Sport Philippe Muyters (N-VA), wordt de situatie aan alle Vlaamse universiteiten onderzocht,” vertelt Vanden Auweele. “We zullen zien hoe de situatie geëvolueerd is.”

Vanden Auweele is hard voor de sportinstellingen. “De sportorganisaties hebben zelf nooit iets aan het probleem gedaan. Men negeerde gewoon het probleem, deels uit ongelof, deels om de reputatie van de instelling te beschermen. Ze verweten mij dat ik de sport ondermijn. We moeten nu de commotie rond het misbruik aangrijpen om veranderingen door te voeren.” (wg)

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

TRUE BYPASS HEEFT NIEUWE CD**Intimiteit en prachtige eenvoud**

Afgelopen dinsdag stelden Craig Ward en Chantal Acda van True Bypass hun nieuwe cd Toby voor in STUK. Centraal op de cd staan de teksten, geschreven door de Britse auteur Toby Litt en gebaseerd op het leven van Chantal Acda.

CHARLOTTE VEKEMANS

De teksten van Toby Litt zijn een keuze van Chantal: "Onder Britse auteurs is Toby vrij bekend. Ik heb al zijn boeken gelezen en toen hij naar het museum M kwam, ben ik ook meteen naar daar gegaan. We hebben dan samengewerkt en dat klikte meteen. Voor deze cd vertelde ik hem heel kort wat er allemaal gaande was in mijn leven en dat verwerkte hij in zijn teksten."

"Het is wel een grote uitdaging om te starten vanuit teksten, maar de manier waarop hij de dingen verwoordde, raakte mij. Dan is het ook veel gemakkelijker om daar een melodie rond te maken. Ik had dit wel nog nooit zo gedaan. Het was een vrij impulsieve beslissing om het zo te doen maar dat is meestal het geval bij ons."

Craig stemt in: "Alles is een "accident" bij deze groep en ook voor mij was de aanpak vrij nieuw. Bij The Love Substitutes zijn we ook al regelmatig vanuit tekst vertrokken, maar bij dEUS startten we altijd vanuit de muziek. Eerst zaten we maandenlang in het repetitiekot en de teksten kwamen pas helemaal op het einde. Dan moesten we de laatste drie dagen er nog teksten op maken. Dat was altijd zo'n moeilijk klusje. Ik heb de afgelopen vijftien jaar gemerkt dat teksten meestal het zwakste punt zijn van wat ik heb gemaakt. En nu heb ik echt wel een goed gevoel bij de teksten, hoewel ik moet toegeven dat de muziek voor mij als muzikant veel belangrijker is. Ik vind persoonlijk dat in België de tekstschrijvers er niet veel van bakken, zonder namen te noemen."

LICHT AKOESTISCHE MUZIEK

Chantal en Craig hebben een erg verschillende muzikale achtergrond. Craig heeft nog bij dEUS en The Love Substitutes gespeeld en Chantal bij Isbells en Sleeping Dog. Toch vertelt Craig dat het niet moeilijk is om samen te musiceren: "Er zijn niet zo veel verschillende manieren om muziek te maken. Als je begint met het nummer is er slechts één manier, één proces. Of dat nu voor Isbells, voor dEUS of True Bypass is.

Op dit moment zitten Chantal en ik in dezelfde fase en passen onze muzieksmaken bij elkaar. We willen allebei licht akoestische muziek maken, en vooral erg intieme muziek."

HUISKAMERSFEER

Net zoals de vorige plaat, is ook deze erg intiem en dat kwam goed over tijdens het

concert. De Labozaal van STUK leende zich er ook perfect toe. Met kussens op de vloer en slechts een aantal zitjes werd meteen een huiskamersfeer geïntroduceerd. Chantal moedigde iedereen meteen aan om dichterbij te komen zitten want erg veel volk was er niet. Het publiek bleef ook vrij tam gedurende het concert.

Jammer voor zij die niet gekomen zijn, want de muziek was prachtig. De stemmen van Chantal en Craig klonken harmonieus samen en hoewel het erg breekbaar klonk, werd het nooit te stil. Opvallend was de keuze voor een trompet in een aantal van de nummers, wat erg verkeerd had kunnen uitdraaien in zo'n intieme cd, maar integendeel de muziek

harmonieus aanvulde. De teksten zijn vrij melancholisch en dat komt ook in de muziek sterk naar voor. Melancholisch maar vooral ook erg eerlijk. Dat maakt de muziek ook zo intiem. De breekbare maar toch bij momenten volle stem van Chantal maakt het geheel af.

Toch is er niet zwaar over nagedacht. Chantal: "Ik ben eigenlijk niet zo'n denker. Als ik muziek aan het maken ben, gaat alles vanzelf. Een trompet is niet vanzelfsprekend in zo'n intieme sfeer, maar bij bepaalde nummers dacht ik er meteen aan dus dan zwier ik er meteen een trompet bij." Hoewel het allemaal vrij impulsief is ontstaan, is het een geweldige plaat geworden. Prachtige eenvoud.

"Ik vind persoonlijk dat de tekstschrijvers er in België niet veel van bakken, zonder namen te noemen"

Bart Duriez

James Bond wordt volwassen, met enkele kinderziektes

De marketingmachine draait op volle toeren en krantensites braken James Bondgerelateerde nieuwtjes uit. Wist je dat Bond zijn martini (shaken, not stirred) heeft ingeruild voor Heineken? En zou hij echt homo zijn, na een bekentenis in de nieuwste film Skyfall? Bond is back, en enkel wie onder een steen leeft is dat ontgaan.

SAM RIJNDERS

Vijftig jaar geleden bracht Sean Connery de Britse geheim agent en *gentleman pur sang* voor het eerst tot leven op het witte doek. Geestelijk vader Ian Fleming, zelf actief bij de Britse geheime dienst tijdens de Tweede Wereldoorlog, keek en zag dat het goed was.

Onder invloed van Connery's vertolking, die het personage definieerde, zou Fleming Bond gevoel voor humor en Schotse roots geven. Die humor maakte de Bondfilms tot cultklassiekers, waarvan Mike Myers in *Austin Powers* de overtreffende trap bracht.

Kitscherige humor die volgens kritische critici uiteindelijk alle sérieux uit de reeks zoog. Na de doortocht van de gladde en grijze Pierce Brosnan was James Bond op sterven na dood. Tijd voor een grimmige reboot, denken de bobo's in Hollywood dan. Wat Christopher Nolan voor Batman deed,

moest ook met Bond gebeuren. Donkerder, kwetsbaarder, moreel ambigu.

MAN WITH TISSUES

Met *Skyfall* is die transformatie compleet. Daniel Craig, in de laatste drie films Bond van dienst, is een man die worstelt met zichzelf en zijn leeftijd. Zijn werkgever, de Britse geheime dienst, zoekt naar haar eigen relevantie en moet wennen aan een nieuwe werkwijze in tijden van cyberterrorisme en bomaanslagen. Vaak ligt het er vingerdik op, maar zo krijgt het stripverhaal James Bond een minimum aan diepgang.

Regisseur Sam Mendes (*American Beauty*, *Jarhead*) was verstandig genoeg om de vaste waarden van de Bondreeks te bewaren. De prachtige openingsgeneriek met *themesong* van Adele. Haar *Skyfall* is lang geen *Goldfinger* of *Diamonds Are Forever*, maar doet z'n werk als opwarmertje.

Ook de traditionele achterevoeringsscènes zijn van de partij, en wanneer de originele Aston Martin wordt bovengehaald gaat ons hartje even sneller slaan. Vanaf de introductie van *bad guy* Javier Bardem loopt de film als een trein, de volgende veertig minuten behoren ongetwijfeld tot de beste in het genre.

OVERBODIGE BALLAST

Is dit dan de beste Bond ooit, zoals menig recensent proclameerde? Helaas, *Skyfall*

ruild voor wat nummertjes en lijntjes op een scherm. Of hoe Hollywood nog steeds moeilijk hacken en andere computerkunstjes in beeld kan brengen.

Als Bondgirl loop je onvermijdelijk wat in de weg in dit seksistische universum. Maar het karakter van Naomi Harris mist elke relevantie of ontwikkeling, ondanks de geforceerde twist in de laatste scène.

Een laatste scène die tekenend is voor het hele einde. De film zakt hopeloos in tijdens de laatste exploten van Bond in

Donkerder, kwetsbaarder, moreel ambigu

valt herhaaldelijk door de mand. Op Bardem's introductie is het even wachten. Eerst een nodeloos uitstapje naar het Verre Oosten om de Chinese markt te bevredigen. De obligate scènes in het hoofdkwartier van spionagedienst MI6 zijn enkel de moeite waard dankzij de ravissante Ben Wishaw (Q).

Die nieuwe Q heeft jammer genoeg zijn excentrieke spionagespeeltjes inge-

Schotland: de spanning is zoek, de plot voorspelbaar, de emotionele afscheidsscènes melodramatisch. Als knullige deus ex machina wordt tussen de spreekwoordelijke soep en patatten een volstrekt nutteloos Schots karakter geïntroduceerd. We kunnen enkel vermoeden dat de makers hoopten op een cameo van Connery, wat die laatste weigerde. Wij begrijpen alvast waarom.

CULTUUR FULLTIME (2): STUDENT FOTOGRAFIE

Het model Romy Spikic op een foto die genomen werd door de studente Elke Thielemans.

“Een goede fotograaf vindt altijd werk”

Meer en meer studenten houden zich bijna fulltime bezig met cultuur. In het kader van hun studie of daarbovenop. Theater, dans, muziek, you name it. Elke Thielemans (21) studeert de bacheloropleiding Fotografie op de NARAFI-campus van de hogeschool LUCA, die is aangesloten bij de associatie KU Leuven. Ook in haar vrije tijd kijkt ze alles wat los of vast zit.

GEERT JANSSEN

Elke Thielemans: «Ik heb zes jaar fotografie gestudeerd op de middelbare school. Daar zit fotografie in het TSO en ben je vooral bezig met de puur technische kant van de zaak. Je krijgt bijvoorbeeld

slechte punten als een foto overbelicht is. Terwijl esthetisch gezien overbelichting wel kan werken.»

Veto: Dat lijkt frustrerend.

Elke: «Klopt. Het hing natuurlijk ook af van wat de leerkrachten zelf mooi vonden. Je kon jezelf ook verdedigen en dan moest je

er maar een draai aan proberen te geven. Als dat niet lukte en je toch slechte punten kreeg, was het wel stom.»

Veto: Het lijkt ons dat fotografie de laatste vijf à tien jaar veel last heeft gehad van inflatie: camera's worden steeds goedkoper en steeds meer amateurs noemen zich fotograaf.

Elke: «Goedkope fototoestellen zijn vaak ook even goed als de duurdere. Voor het bewerken kun je met enkele simpele programma's al veel doen. Soms zie ik mensen met een betere came-

ra dan ik, maar dan doen ze er minder mee.»

Veto: Heeft dat negatieve gevolgen voor de werkzekerheid in de sector?

Elke: «Ik denk het niet. Als je een goede fotograaf bent, vind je werk. Het helpt ook als je verschillende soorten fotografie aankunt: het pure studio-werk maar ook reportages.»

Veto: Waarnaar gaat jouw voorkeur uit?

Elke: «Ik maak graag portretten, maar hou ook van studio-werk. Ik zou later graag in de reclamesector aan de slag kunnen en interieurs vastleggen.»

Veto: Wat fotografeer je zoal naast je studies?

Elke: «Ik werk regelmatig voor de Hasseltse organisatie Enterprise Parties die clubnights organiseert. Ik maak foto's van de feestende mensen.»

Veto: Dan krijg je vast mensen voor de lens die in volle dronkenschap - of erger - vertoeven.

“Overbelichting kan ook werken”

Elke: «Soms zijn er wel mensen die er echt over gaan. Je moet vooral opletten wat je achteraf online zet. Dan nog krijg ik soms verzoeken om bepaalde foto's van het internet te halen. Ik maak daar meestal geen probleem van. Ik zou zelf niet graag hebben dat er dronken foto's van mij verspreid worden.»

Veto: Verwachten vrienden van je die feestje geven vaak dat je ook daar opdraaft als fotograaf?

Elke: «Niet echt. Als ik zelf uitga, neem ik mijn fototoestel wel mee. Ik laat het in de auto liggen voor als ik zin heb om foto's te nemen. Meestal blijft het gewoon in de auto liggen.»

DEGOUTANT

Veto: Welke opties heb je als je je bachelordiploma behaald hebt?

Elke: «Mijn opleiding is een professionele bachelor dus in principe kan ik daarna de arbeidsmarkt op, maar ik kan er ook nog een master in volgen.»

Veto: Naar welke bekende fotografen kijk je op?

Elke: «Mijn twee grote voorbeelden zijn de Amerikaan David LaChapelle en de Nederlander Erwin Olaf. LaChapelle maakt heel erg gestileerde foto's, vaak van bekende mensen. Hij werkt in de studio met erg gedetailleerd uitgewerkte opstellingen. Dat resulteert in superkleurrijke foto's met veel contrasten.»

«Olaf maakt nu vooral erg retro-getinte portretten. Zijn vroege werk, dat ik eigenlijk niet zo goed vind, was veel brutaler. Dat waren degoutante zwart-witfoto's met veel naakt. Allemaal hele ronde vrouwen in nogal choquerende posities.»

Playground | Speelplaats voor White Cube en Black Box

Het internationale Playgroundfestival is aan haar zesde editie toe. Kunstencentrum STUK en het museum M bundelen opnieuw de krachten en brengen beeldende kunsten en podiumkunsten samen. De combinatie van de white cube van een expositie met de black box van het theater zorgt voor een spannende cross-over tussen beide kunstwerelden.

SARAH GALLASZ

De Ierse kunstenaar Orla Barry staat met haar nieuwe werk *Mountain* in STUK. Haar performance is een mengeling van toeval, geluk en tovenarij. Ze gebruikt taal als middel om vorm te geven aan onze ongestructureerde wereld. De performance is volledig opgebouwd rond 57 woorden. Op de scène staan een acteur, een performer, een muzikant en onder meer een rad van fortuin, dat ervoor zorgt dat elke voorstelling een unieke invulling krijgt.

“Mijn voorstelling is als een berg van woorden, emoties en

chaos. Ook hou ik van de esthetische vorm van het woord *mountain*”, vertelt Orla Barry. “Het verbale aspect versterkt het visuele en omgekeerd. De toeschouwer is niet enkel een toeschouwer, maar ook een lezer van de taalobjecten die het decor vormen en die aan de basis van het script liggen.” Die mix van beeld, taal en geluk biedt het publiek gegarandeerd een unieke ervaring.

ZINTUIGPRIKKELEND

In M vormen de pronkkamers van het Van der Kelenhuis het decor voor de Belgische première van het

project *Out of Grace* van de Canadese choreografe Lynda Gaudreau. De kunstenaar was al eerder te gast in Leuven voor het dansfestival Klapstuk, dat min of meer de voorloper was van Playground. In *Out of Grace* stelt de choreografe menselijke bewegingen en klank- en lichteffecten in dialoog met de permanente historische collectie. Gaudreau wil zo de buitenwereld en het dagelijkse leven in het museum brengen. De kunstfunctie van de geëxposeerde werken maakt ze op die manier ondergeschikt aan hun antropologische objectfunctie.

Gaudreau zag meteen potentieel in de historische zalen van M. “Het contrast tussen de jonge lichamen - het project wordt door studenten uitgevoerd - en de historische collectie zorgt voor een interessante clash. De dansers verdwijnen op een bepaald mo-

ment uit het zicht en worden mee stille objecten.” De kunstenaar verkiest dat haar project dan ook eerder als tentoonstelling, dan als performance wordt beschouwd.

Bezoekers zijn niet alleen toeschouwers, maar ook lezers

Het protocol, waarnaar bezoekers van een museum zich gedragen, wil Gaudreau doorbreken. Dat doet ze onder andere door in de porseleinkamer van M geluiden van etende mensen te laten weerklinken. Dat doet de verhevenheid van het porselein afnemen, dat mooi geschikt en stil in de vitrine pronkt. “Het

is namelijk maar porselein, dat naast esthetisch, ook functioneel is,” aldus Gaudreau. Het resultaat is een zintuigprikkelende beleving voor de toeschouwer.

Die krijgt een heel andere blik op het museum en zijn collectie.

Playground loopt van acht tot elf november in STUK en M. Voor beide voorstellingen zijn er 5 duotickets te winnen. Mail naar M-museum@leuven.be met vermelding van je voorkeur. Alle info op www.playgroundfestival.be.

THE AMBASSADOR Duistere zaakjes in Afrika

"The Ambassador" won dit jaar de prijs van de jury op het Leuvense documentairefestival Docville. Binnenkort krijg je nogmaals de kans om de geprezen documentaire te bekijken in Cinema ZED, dankzij Docville On Tour. Dat evenement presenteert de pareltjes van de recentste editie van Docville in verschillende Vlaamse cinema's.

WIM DEHAEN

Het concept van *The Ambassador* is niet nieuw: een documentairemaker die undercover gaat, en een schimmige onderwereld vol twijfelachtige figuren blootlegt. In dit geval dringt de Deense journalist Mads Brügger binnen in de duistere wereld van hooggeplaatste figuren in de Centraal-Afrikaanse Republiek. De manier waarop de man te werk gaat is dusdanig gewaagd en arrogant dat het resultaat over heel de lijn amusant, spannend en vooral schrijnend blijkt te zijn.

Met een strak pak rond zijn lijf, een glanzende zonnebril en een dikke sigaar tussen zijn tanden, probeert Brügger zich in te werken in een wereld van *power brokers* en diplomaten. Onder het mom van een zakelijke missie waarbij hij een luciferfabriek uitgebaat door Pygmeeën zou willen oprichten verplaatst Brügger zich door Afrika. Door aan de juiste touwtjes te trekken probeert hij aan een diplomatiek paspoort te raken uit Liberia. Ondertussen heeft hij contact met een twijfelachtige figuur die hem via illegale contracten bloeddiamanten zal doorspelen.

Met behulp van verschillende verborgen camera's en een zak poen, weet Brügger praatjes te slaan met allerhande hooggeplaatste en bijzonder louche figuren. Zo vraagt hij op een gegeven moment advies aan het hoofd van de veiligheidsdienst, een Jacques Renaultachtige figuur die de Franse nationaliteit werd afgenomen na een dagvaarding voor zijn activiteiten als huur-

ling. Andere mensen kan hij verleiden tot behoorlijk twijfelachtige uitspraken. "Ha ha, Hitler is funny", laat een contact zich ontvallen. De man wordt later verkozen als lid van het parlement.

ONGUUR

Het staat buiten kijf dat Brügger zich uitstekend kan inleven in het rollenspel. Hij hangt heel de film lang de ongeduldige, gewetenloze CEO uit, en op een bepaald moment krijgt hij zelfs twee Pygmeeën als persoonlijke assistenten. Ook geeft hij de ene na de andere betekenisloze speech op ongere meetings. Dat zijn spelletjes niet ongevaarlijk is, blijkt wanneer een van zijn contacten, het hoofd van de veiligheidsdienst, plots vermoord blijkt te zijn.

Ondanks het feit dat veel van de beelden clandestien geschoten werden, is het bekijken van *The Ambassador* ook een esthetisch aangename ervaring. Door afwisseling met in hoge kwaliteit geschoten sfeerbeelden en een gezellige soundtrack vol *old-times* getokkel zijn de heimelijk geschoten beelden aanzienlijke makkelijker te verteren. Ondanks de licht humoristische ondertoon slaagt Brügger erin om een ernstig probleem aan te kaarten. Door een systeem van corruptie, bloeddiamanten en andere hoogst ongewone machtsspelletjes bloot te leggen, zorgt hij er voor dat de documentaire meer dan spannend entertainment is. Als de Kongo het *Hart der Duisternis* was, moest dit wel de Appendix zijn, stelt Brügger cynisch.

volgende week enkel online

klimaat
veto

www.veto.be

Niet alleen goed voor de bomen, maar we besparen ook op drukkosten. Die schenken we aan een groen doel.

Lezersbrieven

VERHOOGING IS IN STRIJD MET EU-RECHT

Beste Thomas

Met oprechte belangstelling las ik uw opiniestuk in Veto vorige week. U raakt er een heel interessant argument aan, namelijk dat Nederlanders en overige Europeanen evenveel inschrijvingsgeld dienen te betalen als Belgische studenten aan deze universiteit. Het inschrijvingsgeld aan de Belgische Universiteiten is inderdaad relatief laag in vergelijking met andere Europese landen. Net zoals we kunnen stellen dat men in België relatief meer belastingen dient te betalen dan in de rest van Europa. Uiteindelijk dragen we zo, via de overheid, met zijn allen bij aan de academische vorming van jongeren opdat zij later op hun beurt, dankzij hun hogere studies, ook extra inkomsten kunnen genereren voor de overheid. Ik deel dan ook uw mening wanneer u stelt dat Europeanen die hier studeren ons universiteitssysteem mee onder druk zetten. Indien zij later ook in België zouden werken en hier dan belastingen zouden betalen, zou dit gerechtvaardigd kunnen worden. Zij dragen dan "a posteriori" immers bij aan hun eigen academische studies, die grotendeels door de Belgische overheid werden gefinancierd.

Bij gebrek aan statistisch cijfermateriaal is het moeilijk om met zekerheid conclusies te kunnen trekken. Indien we echter zouden vaststellen dat een grote meerderheid van de buitenlandse studenten na hun studies terug naar zijn moederland keert om te werken en daar belastingen te betalen, dan kan je stellen dat het systeem negatieve effecten heeft. In dat geval betaalt immers de Belgische belastingbetaler grotendeels de kostprijs van de studies van een buitenlander.

De recente verhoging van studiegelden in landen als het Verenigd Koninkrijk en Nederland kan een extra stimulans zijn om in België te komen studeren. De belastingstarieven zijn in beide landen lager dan in

België en daardoor zijn sociale voorzieningen, zoals de toegang tot de universiteit, er duurder. Door hun kinderen dan in België te laten studeren kunnen ze het beste uit beide werelden halen. Enerzijds minder belastingen betalen dan een Belg, anderzijds goedkoper hogere studies beginnen dan hun landgenoten.

Thomas, u stelde voor om aan buitenlandse studenten een verhoogd inschrijvingsgeld te vragen. In het licht van het voorgaande lijkt dat zelfs logisch te verantwoorden. Dit is echter strijdig met regels van EU-recht. Reeds in 1985 besliste het Hof van Justitie in het arrest Gravier dat het feit dat Europese studenten in België extra inschrijvingsgeld dienen te betalen een niet-geoorloofde discriminatie is op grond van nationaliteit. Vorig jaar nog werd de Universiteit Antwerpen veroordeeld om in totaal 263.221 euro terug te betalen aan Nederlandse en Duitse studenten die begin jaren 80 een hoger inschrijvingsgeld moesten betalen dan Belgische studenten.

Begin 2011 gaf Herman Van Rompuy, voorzitter van de Europese raad, een lezing aan onze universiteit in samenwerking met CDS en VRG. Ik heb hem toen de vraag opgeworpen of deze situatie niet onbillijk is en dit op termijn ook niet zal leiden tot hogere inschrijvingsgelden aan Belgische universiteiten. Meer dan een "Als dat uw voornaamste bekommernis omtrent Europa is, dan hoeft je je geen zorgen maken", heb ik als antwoord niet gekregen.

Ik maak me nog steeds zorgen, want ik denk dat we door deze Europese invloeden op termijn quasi verplicht worden om naar hogere inschrijvingsgelden gaan, waardoor het gros van de studenten zijn studies zal moeten combineren met een verhoogde studentenarbeid om het inschrijvingsgeld te kunnen bekostigen, wat kan leiden tot een later afstuderen van de meerderheid van de studenten, zoals men dat nu al in de ons omringende landen kent.

DENNIS WOLLANTS

LEUVEN WORDT NIET OVERSPOELD DOOR BUITENLANDSE STUDENTEN

Maandagochtend. Koffie en Veto. Al een vijftal jaar traditie. Al kwam deze maandag de Veto onder koffievlekken te zitten. Te wijten aan het verslikken in de koffie tijdens het doornemen van Thomas Cliquet's Splinter bijdrage.

De heer Cliquet kaart in dat opiniestuk het probleem van de steeds stijgende studentenpopulatie aan. Overlast, stakingen bij Alma, plaatsgebrek in de aula of in de bibliotheken tijdens de blok,...allemaal gevolgen daarvan en dus is het inderdaad nodig dat hier dringend oplossingen voor moeten komen. Tot zo ver het stuk waar ik de mening van de heer Cliquet deel. De oplossingen die hij voor dit probleem formuleert komen me echter weinig doordacht over.

Allereerst oppert hij de inschrijvingsgelden voor buitenlandse studenten te verhogen met een driehonderdtal euro. Cijfers uit de Campuskrant geven aan dat Leuven voorlopig nog niet overspoeld wordt met buitenlandse studenten, het zou gaan over 1062 bachelorstudenten, 2156 masterstudenten en 1926 doctorandi. De totale studentenpopulatie van 40 257 (gebaseerd op de cijfers van vorig academiejaar, cijfers van dit jaar zijn er nog niet) in acht gehouden studenten lijkt me dat slechts een peulenschil. Het is

trouwens een noodzaak geworden om doctorandi uit het buitenland aan te trekken, omdat de binnenlandse doorstroom afneemt. Zeker voor bijvoorbeeld exacte wetenschappen en ingenieurs. Mooi meegenomen is dat één derde van die doctorandi uit ontwikkelingslanden komt, zo draagt de KUL bij tot de groei van deze landen. Verder lijkt me het vanuit ethisch standpunt niet verantwoord om buitenlandse studenten hogere inschrijvingsgelden laten te betalen. Leuven staat in enkele vakgebieden geïntegreerd als behorende bij de top. Mij lijkt het dan ook weinig democratisch dat iemand met aanleg in een bepaald vakgebied zo minder kans heeft om zich te ontplooiën dan een Vlaming die er misschien minder talent voor heeft.

De heer Cliquet ziet voorts ook soelaas in een toelatingsproef. In het geval van niet-exacte wetenschappen lijkt me dit echter een ondemocratisch gegeven. Simpel voorbeeld: iemand die uit een KSO-richting komt heeft zo meer kans om op een toelatingsproef kunstwetenschappen te slagen dan iemand die uit Latijn-moderne talen komt maar wel interesse in kunst vertoont. Die laatste gaat juist kunstwetenschappen studeren om zijn interesse in kennis om te zetten maar zou dan eerst die kennis in de vakantie moeten bijeenharken vooraleer zijn studie te mogen aanvangen. Catch-22-achtige situatie me dunkt.

BRAM VANDENBROUCKE

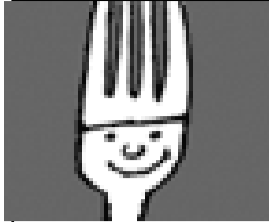
Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

Menu van de week

In Alma 1-2-3
6-10 november 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Burrito met osso buccosaus veracruz gr	€ 5.30
Kalkoensteak met spruitjes A2+A3	€ 2.90
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.40
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.80
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	€ 3.80
Spaghetti bolognese groot A1+A3	€ 3.40
Spaghetti bolognese klein A1	€ 2.90
Steak met groenten en saus A2	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.90
Verse visfilet met knolselder in basilicumsaus	€ 5.30

woensdag

Entrecote met pittige pepersaus, maiskolf en dikke frieten A1+A2	€ 5.30
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.80
Pizza pepperoni	€ 5.30
Quornburger met bloemkoolgratin A1+A3	€ 3.80
Spaghetti bolognese groot A3	€ 3.40
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90
Varkensgebraad met zoetzure chilisaus, wokgroenten en rijst A1+A2	€ 4.90
Vleesballetjes in tomatensaus en slaatje	€ 2.90

donderdag

Big Alma hamburger met slaatje A1+A2	€ 3.80
Gemarineerde ribbetjes met kruidenboter en rauwkost	€ 5.30
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst	€ 4.40
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.40
Koninginnenhapje A2+A3	€ 3.80
Spaghetti bolognese groot	€ 3.40
Spaghetti bolognese klein A1+A2	€ 2.90
Spaghetti bolognese veggie groot A2	€ 3.40
Steak met groenten en saus A2	€ 5.30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 4.90
Vleeskroketten met erwten en wortelen A3	€ 2.90

vrijdag

Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2	€ 4.90
Koninginnenhapje A1+A3	€ 3.80
Pangasiusfilet met bieslooksaus en juliennegroenten	€ 5.30
Penne met pesto en gemalen Parmesaanse kaas	€ 2.90 - 3.40
Pitabroodje veggie gyros met dilledressing en tomatensalade	€ 4.90
Steak met groenten A3	€ 4.90
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.90

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

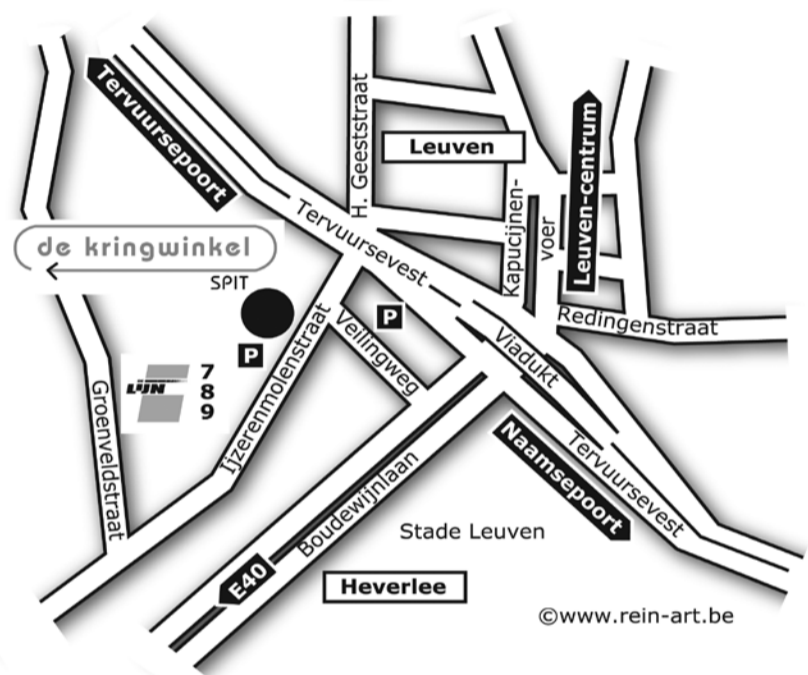
Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

Tel: 016 65 29 57

web: www.spit.be

GEZOCHT

Gezonde vrijwilligers
(m/v, niet rokers tussen 18 en 45 jaar)

voor deelname klinische studies met nieuwe geneesmiddelen.

Een billijke vergoeding is voorzien.

Voor meer informatie en opname in ons gegevensbestand: <http://www.ckf.be>.

CENTRUM KLINISCHE FARMACOLOGIE
UZ Leuven – campus Gasthuisberg
Herestraat 49

B-3000 LEUVEN
Tel. 016/34.20.20
ckf@uzleuven.be

KULEUGEN

Wekelijkse satirische rubriek van Veto

Apolloon verliest zeven 24 urenloop zeges

Het Universitair AntiDopingAgenschap (UADA) publiceerde gisteren een vernietigend rapport waaruit blijkt dat de lopers van Apolloon zich jarenlang systematisch dopeerden. De vele gedetailleerde getuigenissen van oud-lopers in het UADA-rapport laten niets aan twijfel over. De Leuvense studentengemeenschap reageert geschokt.

GIJS VAN DEN LOPERSBROECK

De afgelopen zeven jaar leek Apolloon ongenaakbaar op de jaarlijkse 24 urenloop. Geruchten over dopinggebruik waren dan ook nooit ver weg, getuige daarvan de jaarlijks geuite beschuldigingen van *epojanetten* tijdens het loopevenement. Tot heden kon echter niemand dit hard maken. Daar is nu verande-

dent, “vanaf onze eerste lessen werd ons uitgelegd hoe we doping dienden te nemen. Als we daarin niet mee wilden gaan, werd ons niet al te vriendelijk verzocht een andere faculteit te zoeken.” Veel van de verhalen wijzen erop dat verscheidene professoren zelf aan de basis lagen van een nauwkeurig uitgekiend dopingprogramma. Zowel Brohan Bruynevil, decaan

momenten ging meer doping over de toog dan wat anders,” aldus oud-preses Garlotte Chréant. Kwatongen beweren zelfs dat de naam “Zak” een stiekeme knipoog is naar de vele bloedzakjes die er bij momenten achter de toog ophingen. Ook de jaarlijkse studentendoop van Apolloon was niet meer dan een dekmantel om de studenten vol te stoppen met dopingproducten van bedenkelijk allooi.

Bruno Bruynooghe, voorzitter van het Leuven Overkoepelend Comité van Olympische sporten (LOCO), organisator van de 24 urenloop reageert furieus: “Er is geen plaats voor Apolloon in de geschiedenis van het lopen.” De geruchten dat hij jarenlang donaties van Apolloon aannam om decadente barbecues te kunnen organiseren, wijst hij echter van de hand.

De vraag rest nu nog wat er moet gebeuren met de erelijst van de 24 urenloop. VTK, zo’n beetje de

Ook overwinningsspeech Apolloonpreses doet vragen rijzen.

Aan de haters, de cynici en de skeptici: Het spijt me. Het spijt me dat jullie niet in sprookjes geloven. I love this race. Vive le 24 heures tour!!

“Er is geen plaats voor Apolloon in de geschiedenis van het lopen”

ring in gekomen. Het 202-pagina's tellende rapport van het UADA beschrijft minutieus hoe de studenten van de faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen zich systematisch aan doping bezondigden.

“We hadden eigenlijk niet veel keuze,” getuigt een oud-stu-

dent van de faculteit, als professor dr. Farrera, docent inspanningsfysiologie, hullen zich in stilzwijgen.

Als plek van het misdrijf wijst het rapport in de richting van de Zak, de fakbar van Apolloon. Meermaals werden er hier verdachte bloedwaarden opgemeten. “Bij

Jan Ullrich van de 24 urenloop, behaalde de afgelopen zeven jaar telkens de tweede plaats. Echter “als we alle ploegen waarop een zweem van dopingverdenking rust zouden schrappen uit de erelijst, dan zou

Letteren de afgelopen zeven titels op zijn conto mogen schrijven,” zo reageert een insider bij UADA. Het is dan ook maar sterk de vraag of LOCO een andere winnaar zal uitroepen.

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 06
Maandag - 5 november 2012
Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Jelle “kippetje aan’t spit” Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:

Margot Hollevoet
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Jens “dreigende draak” Cardinaels, Philip “goulashworst” Gallasz, Wouter “de wiplank” Goudeseune, Pieter “de slangenbe-zweerder” Hiele, Sam “regenworm” Rijnders, Andrew “T-square” Snowball & Charlotte “Vekemans

Schrijvers:

Thomas “Woody Woodpecker” Cliquet, Wim “Zeemeeuw” Dehaen, Pieter “knuffelen en strelen” Rom-bouts, Ruben “Banaal anaal” Van Lent, Eva “de lelie” Schalbroeck, Cédric “Lucky Pierre” Suttels, Els “missionarishouding” Dehaen, Nele “de driepoot” Hiele, Nils “de lotus” De Neubourg, Anneke “knuffelen” Salden, Sander “Cox, Robbert “de stoot van het wilde zwijn” Boudewijns, Sarah “de piraat” Gallasz, Sien “appelsienpers” Vanlommel, Simon “Simon Englebert” Englebert & Geert “Ben Dover” Janssen

Fotografen:

Senna “de tango” Mertens, Simon “de schommel” Grymonprez & Bart “de schaar” Duriez

Tekenaars:

Wim Dehaen, Karolien “Rugge-lings” Favoreel & Jeroen “de slazwi-erder” Baert

Dtp:

Jens Cardinaels & Margot Hollevoet

Eindredactie:

Thomas Cliquet, Margot Hollevoet & Jelle Mampaey

IT:

Joachim “Roman Polanski” Beckers

Publiciteit:

Alfaset cvba - Pieter Vanderschoot
info@alfasetleuven.be

016 22 04 66

Drukkerij: Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekeningnummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, seks-standjes...) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

“Rond OHL is iets speciaals ontstaan”

Het gaat goed met Oud-Heverlee Leuven (OHL). De club staat hoog in het klassement en heeft een sterke thuisreputatie uitgebouwd. De actie voor studenten van afgelopen week woensdag was bovendien een enorm succes. Dat OHL vandaag zover staat is grotendeels te danken aan trainer Ronny Van Geneugden.

SIEN VANLOMMEL & PHILIP GALASZ

Voor dit interview stapten we af van een klassieke vraag-antwoord structuur. We legden Ronny Van Geneugden een quote voor en noteerden zijn reactie.

Veto: *Louis Tobback: “Studenten, schreeuwelijkheids, brulapen, ga op 31 oktober Oud-Heverlee Leuven aanmoedigen.”*

Ronny Van Geneugden: «Rond OHL is iets speciaals ontstaan. Niet alleen bij de mensen die hier wonen, maar ook bij de studenten. De studentenactie brengt onze vaste supporters samen met de studenten die sowieso graag ambiance maken. Als ik na een wedstrijd met supporters praat, zijn dat vaak mensen die na hun studententijd zijn blijven wonen in Leuven. We hopen dat de studenten die voor het eerst komen kijken ook blijven plakken.»

Veto: *Sportjournalist Peter Vandenberg: “Voetbal is in Leuven een formidabel feest, met een goede sfeer en een leuk deuntje na een doelpunt.”*

Van Geneugden: «Toen ik hier bijna drie jaar geleden aankwam, achtten kenners het moeilijk om in eerste klasse te overleven. Ze vonden dat er een voetbaltraditie ontbrak. Vandaag spelen we voor 9.500 toeschouwers in een uitverkocht stadion. En dat altijd in een positief klimaat, of we nu winnen of verliezen. We hebben iets moois opgebouwd en krijgen heel veel respect van de supporters. Dat straalt af op de rest van België. Sommige clubs kijken met argusogen naar het positieve beeld dat hier is gecreëerd.»

Veto: *OHL-voorzitter Jan Callewaert: “We willen de impact van het voetbal als sociaal-maatschappelijk gebeuren in onze regio blijven uitbouwen.”*

Van Geneugden: «Ik ben daar gevoelig voor. Met OHL proberen we op sociaal vlak iets te betekenen voor deze regio. We bezoeken de ziekenhuisschool op Gasthuisberg, we gaan langs in rust – en buurthuizen en eten regelmatig met kansarmen bij Poverello. De spelersgroep heeft ongelooflijk veel respect voor de supporters. We krijgen van de mensen zoveel terug. In andere stadions fluiten ze de eigen ploeg uit zodra het minder draait. Hier is dat niet het geval.»

BESCHIEDEN JONGENS

Veto: *Voetbaltrainer Mario Been: “Dat sommige voetballers meer verdienen dan Barack Obama, is buiten proportie.”*

Van Geneugden: «Misschien wel, maar dat is nu eenmaal zo geëvolueerd. De aandacht van de media is immens. Hoe meer aandacht je als club krijgt, hoe groter de mogelijk-

heden voor potentiële sponsors om hun product aan de man te brengen. Het is een grote verantwoordelijkheid voor de beleidsmensen om dat goed te kunnen runnen.»

Veto: *OHL-aanvaller Chucka: “De club en coach bleven in mij geloven. Daarom ben ik hier zo graag.”*

Van Geneugden: «Voor een speler bij ons een contract tekent heb ik een individueel gesprek met hem. Dat is een gesprek van mens tot

mens waarin ik gevoelige snaren probeer te raken. We praten over zijn familie, over zijn ambities, als voetballer én als mens. Ik wil weten hoe die persoon in het leven staat. Wat hij wil doen na zijn carrière. Hoe hij de opvoeding van zijn kinderen ziet. Het is niet de bedoeling om tot op het bot te gaan. Maar zo krijg je wel een beeld van hoe iemand is. De jongens zitten elke dag samen in de kleedkamer en moeten goed met elkaar kunnen opschieten. Ik wil daar wel niet te ver in gaan. Daarom zorg ik ervoor dat ik steeds genoeg afstand bewaar.»

Veto: *OHL-middenvelder Kenneth van Goethem: “Iedereen doet zijn job, iedereen kent zijn job.”*

Van Geneugden: «Ik kies uitdrukkelijk voor bescheiden jongens die hard willen werken. Die iets willen bereiken met een groep mensen. Ik hoef geen egotrippers.

Daarin ligt ook deels het succes van OHL. Ik denk dat de supporters zich met die inzet en werklust identificeren.»

Veto: *OHL-doelman Logan Bailly: “Ik wil niemand over play-offs horen praten.”*

Van Geneugden: «Dat is ook zinloos. Over een paar weken komen we automatisch in een periode terecht waarin topploegen die nu aan het falen zijn opnieuw punten gaan pakken. Ik vergelijk het met een boemerang: ik kan een boemerang van euforie weggooien zonder te kijken, maar die kan terugkomen en dan hakt hij mijn kop eraf. Het leven is ook zo relatief. Daarom heb ik met de spelers gepraat over de situatie bij Ford Genk. De groep gaat heel realistisch en nuchter om met het succes.»

Veto: *Doelman Logan Bailly: “Dat ik doelman ben, is te danken*

aan hem. Ronny Van Geneugden heeft mijn carrière gered.”

Van Geneugden: «Ik leerde Logan kennen toen hij achtien was en ik als beloftr Trainer werkte bij Racing Genk. Ik had altijd een goede relatie met hem. Na zijn vertrek bij Genk vorig seizoen hebben we een lang gesprek gehad. We besloten toen dat opnieuw samenwerken voor hem de beste manier was, om terug doelman te worden. Ik ken zijn inborst, weet hoe hij was als jongvolwassene. Veel mensen hebben aan hem getwijfeld. Maar ik was ervan overtuigd dat het een succes zou worden.»

GOED HUWELIJK

Veto: *Ronny Van Geneugden: “Ik heb graag het commando in handen, dan kan ik ook niet afge-rekend worden op zaken waar ik geen greep op heb”.*

Van Geneugden: «Ik heb graag controle over alles, zodanig dat als het tegenvalt, ik nooit hoeft te wijzen naar anderen, alleen naar mezelf. Gelukkig heb ik dat nog niet moeten doen.»

Veto: *Hoe zeker bent u van uw plaats bij OHL?*

Van Geneugden: «Als trainer ben je dat nooit. Voor mij is belangrijk dat zolang ik leef, ik geassocieerd zal worden met iets unieks dat hier in Leuven gebeurd is. Namelijk evolueren van 1.000 naar 9.000 supporters en na zestig jaar nogmaals kampioen spelen. Ik denk dat ik hier nog lang trainer zal zijn. Het huwelijk tussen mij en de club is goed, op sportief én op menselijk vlak. Iedereen is positief en blijft achter onze visie staan.»

Veto: *Filip Joos: “Over Ronny Van Geneugden wordt nooit gepraat, hij komt nooit voor in lijstjes van trainers.”*

Van Geneugden: «Dat hoeft ook niet. Ik ben trainer van OHL en als de supporters, de spelers, de regio en het bestuur in mij geloven, dan is dat voldoende. Ik sta niet te springen om in de pers te komen.»

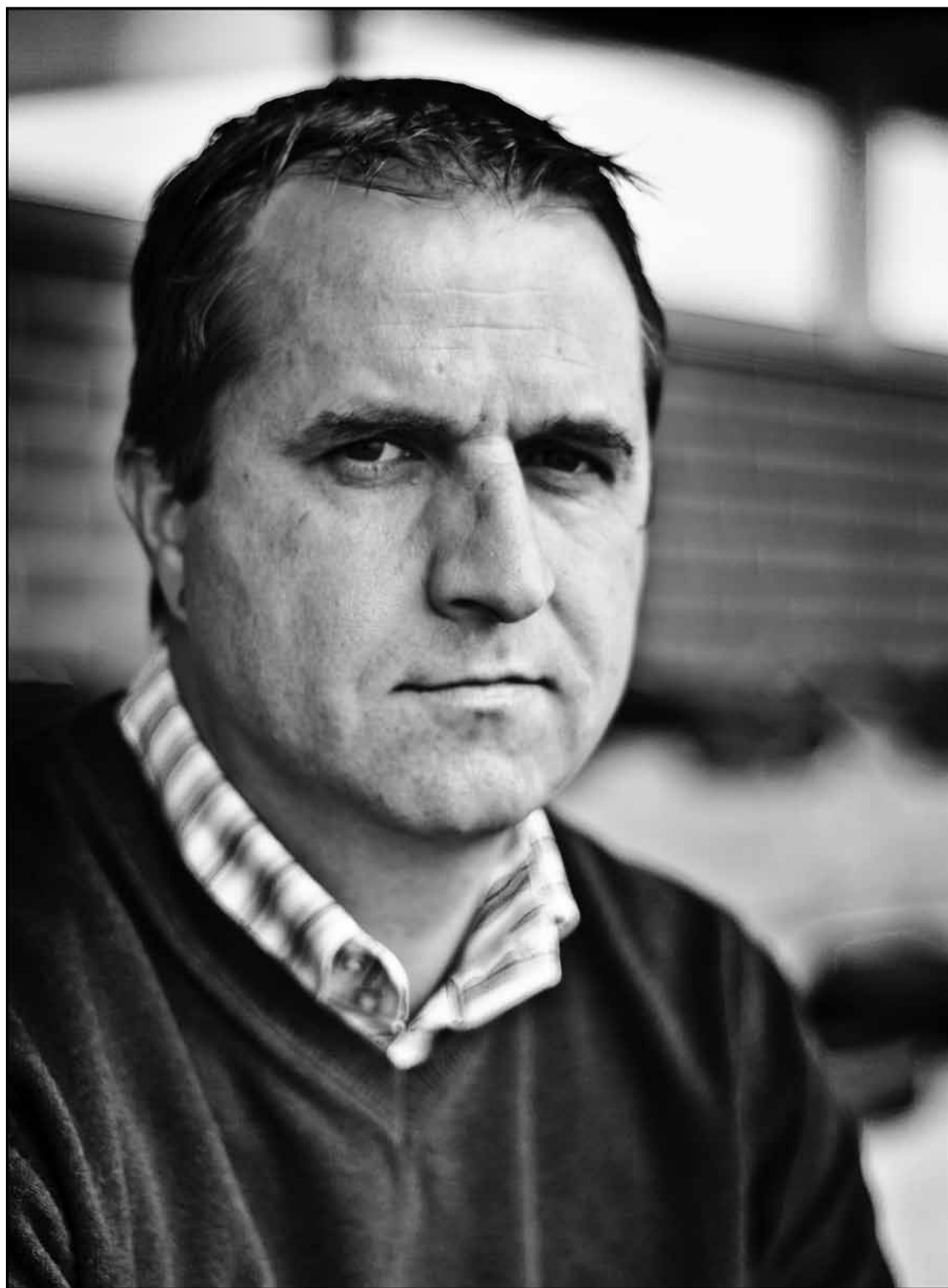
Veto: *Om af te sluiten: OHL of KRC Genk?*

Van Geneugden: «OHL. We hebben hier iets opgebouwd. Daardoor ben ik deel van de familie geworden. In Genk ben ik geboren als kind van de familie. Toch zijn er gelijkenissen tussen OHL en Genk. De sfeer die nu bij OHL hangt, hing ook in Genk toen de club uitgroeide tot een topploeg. Het punt van verzadiging is bij OHL nog lang niet bereikt. Elk jaar bereiken we iets nieuws: kampioen spelen in tweede, overleven in eerste klasse, en dit jaar staan we bovenaan de rangschikking. Dat is fantastisch.»

Veto: *De vergelijking met KRC Genk is opvallend. Is OHL in staat om binnen vijf of tien jaar kampioen te spelen?*

Ronny Van Geneugden: «Zo ver wil ik niet kijken. De komende jaren wil ik ervoor zorgen dat men OHL gaat zien als een ploeg die in eerste klasse hoort. We zijn op de goede weg om dat te bereiken.»

“Sommige clubs kijken met argusogen naar het positieve beeld dat hier is gecreëerd”

Simon Grymonprez